

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Κ'

ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1942

ΑΡΙΘ. 9-10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1300) 1942

(Έδημοσιεύθη εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 111 τῆς 6 Μαΐου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τεύχος πρῶτον)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 1369)38 καὶ τοῦ Α.Ν. 2200)40 «περὶ Ἱ.Ναῶν»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν.Δ. «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ 2200)40 νόμου προστίθεται ὡς ἑξῆς:

Πάντα τὰ Ἐκκλησι. ἔργα ὡς καὶ τὰ νεκροταφεῖα ὑπάγονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐργῶν.

Κατὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς μελέτης ἀνεγέρσεως νέου Ναοῦ, ἐπεκτάσεως ὑπάρχοντος τοιοῦτου, κατασκευῆς τοιχωμάτων ἢ κιγκλιδωμάτων περιδόλου Ναοῦ, ὅστις κατὰ πρῶτον διαμρφοῦται καὶ βοηθητικῶν κτιρίων ἀνηκόντων εἰς ναοὺς, ἅτινα πρόκειται νὰ ἀνεγερθῶσι παρὰ τὸν Ναόν, πλὴν τῆς μελέτης ἀπαιτεῖται καὶ τοπογραφικὸν διάγραμμα εἰς κλίμακα ἀπὸ 1:1000—1:500, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἡ θέσις τοῦ Ναοῦ, κιγκλιδωμάτων, περιδόλου ἢ κτιρίων ἐν σχέσει μὲ τὰς περὶ ὁδοῦ καὶ τὰς οἰκοδομικὰς γραμμὰς.

Τὸ τοπογραφικὸν τοῦτο διάγραμμα θεωρεῖται πρῶτον ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον σχεδίου πόλεως, ὅπερ ἐλέγχει τοῦτο μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ 2200)40 Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἔργα καλλιτεχνικὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἐκτελοῦνται ἀνευ δημοπρασίας δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐπὶ τῇ βάσει προσφορῶν δεδοκιμασμένων περὶ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην τεχνιτῶν καὶ ἐκτελεσάντων παρόμοια ἔργα, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχετικοῦ ἔργου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος. Ἡ θεώρησις καὶ ἐγκρίσις πάντων τῶν στοιχείων τῆς μελέτης τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ἀναστηλώσεως καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς.

Ἔργα καλλιτεχνικὰ θεωροῦνται ἡ κατασκευὴ τέμπλων ἀμβώνων, δεσποτικῶν θρόνων, παγκραρίων, ἀναλογίων ψαλτῶν, στασιδίων, εἰκονοστασιῶν, ἐπιταφίων, ἀρτοφορίων, παντὸς ἐν γένει ἐπίπλου καὶ σκεύους τοῦ Ναοῦ, ἡ διαμόρφωσις σολεῶν, θαπέδων καὶ ὀρθο-

μαρμαρώσεως, ἡ ἐξωτερικὴ διαμόρφωσις ὑπαρχόντων ναῶν, αἱ θύραι καὶ τὰ στηθαῖα, αἱ διακοσμητικαὶ κορωνίδες καὶ τὰ στηθαῖα, οἱ κίονες μετὰ τῶν κιονοκράνων, κιγκλιδῶματα ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ.

Ἐν ἡ περιπτώσει μελέτη ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἔργων Ναοῦ περιλαμβάνει ἐν αὐτῇ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τότε τὰ ἔργα ταῦτα τίθενται εἰς τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ τὴν δημοπράτησιν τοῦ ἔργου ἐξαιροῦνται τῆς δημοπρασίας καὶ ἀνατίθενται εἰς εἰδικούς ὡς προηγουμένως.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀναθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων οὐχὶ εἰς τὸν προσεγγικόντα τὴν μικροτέραν προσφορὰν ἀλλὰ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς προσφορὰς θὰ ἐξετάσῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν γινόμενα ἔργα ἢ ἐν ἐλείψει τοιοῦτων τὰ ζητηθησόμενα δείγματα, ἅτινα πρέπει ν' ἀποτελοῦσιν ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, κατὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἐπιβλέποντος Ἀρχιτέκτονος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τὸ μετὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ συμφωνηθησόμενον ποσὸν δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ ἐγκριθέν, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπιβλέποντος ἀρχιτέκτονος ἀποφαίνεται ἡ Διεύθυνσις Ἐκκλησιαστικῶν Ἐργῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ Ἀναστηλώσεως.

Αἱ μελέται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω καλλιτεχνικῶν ἔργων συντάσσονται ἀπαραιτήτως παρὰ διπλωματούχου ἀρχιτέκτονος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἀναστηλώσεως δύναται, ἔργα περιλαμβανόμενα εἰς τὰς ἀνω κατηγορίας λόγῳ ἀπλοῦς αὐτῶν, ἢ λόγῳ τοῦ ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν των δὲν ἀπαιτεῖται δεξιότητι νὰ τὰ χαρακτηρίσῃ ὡς μὴ ὄντα καλλιτεχνικά.

Ἐπίσης ἡ Διεύθυνσις ἀναστηλώσεως δύναται ἔργα μὴ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω ἀλλὰ λόγῳ τῆς κατασκευῆς των ἀπαιτοῦντα δεξιότητιν τινὰ ἢ λόγῳ τῆς μορφῆς αὐτῶν συμβάλλοντα εἰς τὸ σύνολον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ναοῦ νὰ τὰ θεωρήσῃ ὡς καλλιτεχνικά.

Ἡ μελέτη τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων περιλαμβάνει ἀπαντα τὰ σχετικὰ τὰ ἀπαιτούμενα καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα.

Τὰ σχέδια αὐτῶν συντάσσονται εἰς κλίμακα ἀπὸ 1:5—1:20 ἀναλόγως τῶν διαστάσεων καὶ τῆς λεπτότητος τῆς κατασκευῆς.

Τὰ ἐκ τῶν ἀναφερομένων καλλιτεχνικῶν ἔργων τέμπλα, ἐπιπλά καὶ σκεύη πληρώνονται κατὰ τεμάχιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν εἰκόνων εἰς Ναοὺς

τῆς περιφερείας τῆς Πρωτευούσης ἀπαιτεῖται καὶ ἐγκρίσεις τῆς κατωτέρω ἐκ τεχνοκριτῶν ἐπιτροπῆς.

2. Αἱ ἀγιογραφῆσεις, κοσμηματογραφῆσεις καὶ ἡ ἐκτέλεσις φορητῶν καὶ ἄλλων εἰκόνων ἐκτελοῦνται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξύ εἰδημόνων περὶ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην ζωγράφων καὶ κοσμηματογράφων (οἷτινες ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ συνεργάζονται μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Ναοῦ ὡς πρὸς τὸν σκελετὸν τῆς διακοσμῆσεως) κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς τεχνοκριτῶν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑποθηκῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ὁργανισμῶν «Ο.Δ.Ε.Π.καὶ Τ.Α.Κ.Ε.» τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀναστηλώσεως, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου καὶ ἐνὸς τῶν ζωγράφων διπλωματούχου Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν εἰδικοῦ περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τέχνην ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ σχετικὴ μελέτη ἐκτελέσεως διακοσμῆσεως ἢ ἀγιογραφῆσεως Ναοῦ διαδίδεται διὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Δ)σιν Ἀναστηλώσεως πρὸς ἐγκρίσιν, εἰς διπλοῦν. Ὁ Διευθυντὴς ἀναστηλώσεως εἰσάγει ταύτην πρὸς κρίσιν εἰς τὴν ἐκ τεχνοκριτῶν ἐπιτροπῆν. Ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος τῆς διακοσμῆσεως ἢ ἀγιογραφῆσεως ὁ Ὑπουργὸς μετὰ συμφωνίαν γνώμην τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ σχετικαὶ διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἰσχύουσι καὶ ὅταν ἡ δαπάνη καταβάλλεται παρ' ἰδιωτῶν ἢ ξένων πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον προσώπων.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει διαπιστώσεως ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκριθεῖσαν μελέτην δύναται τοῦτο νὰ ἀποσπῆ διὰ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ 1369 νόμου ἢ φράσις «Σχολικῶν Μηχανικῶν» ἀντικαθίσταται «Οἱ κατὰ τοὺς τόπους Νομομηχανικοὶ Δημοσίων Ἔργων».

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐκτελεστὴς παντὸς ἔργου ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη ἐν τῷ ἐργοταξίῳ τριπλότυπον ἡμερολόγιον παρατηρήσεων εἰς ὃ ὁ ἀρχιτέκτων ἢ ὁ ἐπιβλέπων ἀναγράφει τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐντολὰς τοῦτου ὡς καὶ πᾶν στοιχεῖον διαδοχικῶς ἐμφανιζομένων ἀφανῶν ἔργων. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἀριθμεῖται κατὰ σελίδα, σφραγίζεται καὶ μονογραφεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ 1369 νόμου ἐδ. 2 μετὰ τὴν λέξιν «ἐνεργεῖται» προστίθεται «παρ' ἐπιτροπῆς» καὶ μετὰ τὴν λέξιν «δικαιοδοσίας» διαγράφεται τὸ ὑπόλοιπον καὶ τίθεται «του καὶ ἐξ ἐνὸς διοικητικοῦ μέλους τῆς Διευθώσεως Ὑποθηκῶν».

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαραιτήτως τὸ ἐν ὀφείλει νὰ εἶναι ἀρχιτέκτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ πορалаβῆς παραλαμβάνει τὰ ἔργα ἀπὸ ποιτικῆς, προσωπικῆς ἀπόψεως ἐπὶ πλεόν δὲ διὰ τὰ μένοντα ἡμιτελῆ ἐλέγχει: ἐάν ὡς ἐξετελέσθησαν ταῦτα ἐπιτρέπεται ἡ μελλοντικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀρχικῶς ἐγκριθέντος σχεδίου.

Ἐν περιπτώσει διαπιστώσεως ὅτι ἐξετελέσθησαν ἐσφαλμένως ἔργα ἅτινα θὰ ἐμποδίζωσι τὴν μελλοντικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τότε ζητεῖ τὴν διόρθωσιν αὐτῶν. Ἀναλόγως τοῦ ὑπαιτίου καταλογίζει τὰς δαπάνας εἰς ἕναρξος τοῦ ἐπιβλέποντος, τοῦ ἐργολάβου ἢ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐξετελέσθησαν ἐντολῇ αὐτῆς.

Τὴν ἐπιτροπὴν παραλαβῆς ἀγιογραφῆσεως ἢ κοσμηματογραφῆσεως ναοῦ δύναται νὰ ἀποτελῶσι καὶ μέλη τῆς ἐκ τεχνοκριτῶν ἐπιτροπῆς, ἡσὶς ἐνέκρινε τὴν ὑποβληθεῖσαν μελέτην, προκειμένου περὶ ἔργου ἐκτελεσθέντος ἐντὸς τῆς περιχῆς τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς περιπτώσει σοβαρῶν ἔργων.

Ἡ δαπάνη ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῶν ὁδοπορικῶν κλπ. ἐξόδων ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ τῆς μελετῆς τοῦ ἔργου καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τῆς ἐργοδοτικῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς συντάσσοντας τὰς μελέτας οἰκουδοτικῆς ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων ἔργων ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπίβλεψις.

Ἡ μὴ ἀνάθεσις εἰς αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπιβλέψεως ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅροις:

α') Ἐάν ὁ συντάξας παραιτηθῇ οἰκουδοτικῶς.

β') Ἐάν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς μελέτης μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐπιβλέψεως, μετεβλήθησαν αἱ συνθήκαι καὶ κωλύεται ἐπομένως οὗτος νὰ ἀναλάβῃ ἐπίβλεψιν.

καὶ γ') Ἐάν κατὰ τὰ διάστημα ἐκτελέσεως προηγούμενων ἐργασιῶν τῆς μελέτης τοῦ ἀπεδείχθη ὁ αὐτὸς ἀμελής καὶ ἐπιλήθμων τῶν καθηκόντων, τοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου πρὸς ἐπίβλεψιν τοῦ ἔργου.

Ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ δι' ἄλλου γίνεται μετ' ἐγκρίσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τοὺς συντάσσοντας μελέτας ἢ ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐπίβλεψιν ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἐπισυνήμονας ἀρχιτέκτονας ἢ πολιτικούς μηχανικούς καταβάλλεται ὡς ἀμοιβὴ ἢ ὑπὸ τῶν κειμένων ἐκάστοτε διατάξεων τοῦ περὶ ἀμοιβῆς μηχανικῶν Νομοθετικοῦ Διατάγματος προδεδειγμένη.

2. Πλήρης μελέτη θεωρεῖται ἡ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν ἐξῆς στοιχείων:

1) Ὑπογραφικὸν σχέδιον, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖται ὡς προηγούμενος ἀναφέρεται, 2) σχεδιαγραμμάτων, 3) προμετρήσεως, 4) τιμολογίου, 5) στατικῶν ὑπολογισμῶν, 6) ἀναλύσεως τιμῶν, 7) προϋπολογισμοῦ, 8) συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ 9) δηλώσεως ἐπιβλέψεως.

Τὰ σχέδια τῆς οἰκοδομῆς τοῦ κυρίου συντάσσονται εἰς κλίμακα ἀπὸ 1 : 5—1 : 100 ἀναλόγως τοῦ με-

γέθους του Ναού και της φύσεως του έργου.

Αμα τη θεωρήσει της μελέτης υπό του Υπουργείου ο αρχιτέκτων θεωρείται ότι εξέτελεσεν άπαντα τα απαιτούμενα στοιχεία της μελέτης και ή άμοιβή αυτού δια την μελέτην καταβάλλεται ως άνωτέρω.

Το εν τῷ σχετικῷ Διατάγματι προβλεπόμενον προσχέδιον θεωρείται ως εκτελεσθέν άμα τη παραδόσει του γενικού σχεδίου.

Τὸ προσχέδιον και γενικὸν σχέδιον θεωρουνται εκτελεσθέντα άμα τη παραδόσει τῶν σχεδίων εκτελέσεως ήτοι σχεδίου υπό κλίμακα 1 : 50 και μικροτέρων.

Μετά της στατικής μελέτης υποβάλλονται και σχέδια σιδηρῶν όπλισμῶν εἰς κλίμακα 1 : 50 ή μικροτέρων. Εν τῇ συγγραφῇ υποχρεώσεων αναγράφεται εν εκάστω σχετικῷ άρθρῳ ο τρόπος της επιμετρήσεως εκάστου έργου.

Η άμοιβή υπολογίζεται δια τήν μελέτην επί του εγκρινόμενου εκάστοτε προϋπολογισμού του έργου, της επί πλέον δαπάνης τῶν συγκριτικῶν πινάκων και του τυχόν επί πλέον αναθεωρηθέντος αρχικοῦ ποσού.

Εἰς τήν περίπτωσιν τῶν επομένων, μετά τὸν πρῶτον προϋπολογισμόν, προϋπολογισμῶν έργου και τῶν συγκριτικῶν πινάκων μεθ' ὧν δέν συνυποβάλλεται τὸ σχέδιον, ή άμοιβή δια τὸ προσχέδιον και γενικὸν σχέδιον δέν καταβάλλεται. Ἐν τὰ δια τὰ έργα του προϋπολογισμού τούτου και τῶν συγκριτικῶν πινάκων σχέδια τῶν ἔργων τούτων ἔχουσι πληρωθῆ εἰς τὸν αὐτὸν συντάξαντά τὰ αρχικὸν σχέδιον κατά τήν πληρωμὴν της αρχικῆς του μελέτης. Ἐάν τὰ αρχικὰ σχέδια περιλαμβάνουσι μὲν τὰ έργα τῶν μεταγενεστερῶν προϋπολογισμῶν και συγκριτικῶν πινάκων ἀλλὰ ταῦτα δέν αναφέρονται εἰς τὸν αρχικὸν προϋπολογισμόν, τότε ή αξία του προσχεδίου και γενικοῦ σχεδίου πληρώνεται μετά τήν θεώρησιν τῶν εκάστοτε τῶν προϋπολογισμῶν και συγκριτικῶν πινάκων. Τούτο δέν ἰσχύει δια τήν περίπτωσιν συντάξεως τῶν επομένων προϋπολογισμῶν και συγκριτικῶν πινάκων υπό ἄλλου και οὐχί του συντάξαντος τὸ αρχικὸν σχέδιον αρχιτέκτονος. Ἐν τῇ επιδλέψει πλην της επιμετρήσεως περιλαμβάνεται και πᾶσα εργασία απαιτούμενη νη γ.νη υπό του επιδλέποντος πρὸς εφαρμογήν του Νόμου περί εκτελέσεως Δήμ. έργων, πλην της περιπτώσεως αναθεωρήσεως τιμῶν. Ὡς αξία εκτελεσθέντων έργων θεωρείται ή αξία ή προκύπτουσα από τὰς εκτελεσθείσας ποσότητας επί τας ἰσχυούσας συμβατικὰς τιμὰς τῶν έργων του εγκριθέντος προϋπολογισμού.

Δια τήν περίπτωσιν αναθεωρήσεως ως ποσὸν αναθεωρήσεως δια τήν άμοιβὴν επιβλέψεως θεωρείται ή διαφορά ή προκύπτουσα εκ της αφαιρέσεως εκ του συμβατικοῦ ποσού αναθεωρήσεως της ως προηγουμένως υπολογιζομένης συμβατικῆς αξίας εκτελεσθέντων έργων.

Εἰς τήν περίπτωσιν εκτελέσεως έργων δι' αὐτεπιστασίας ή αξία τῶν εκτελεσθέντων έργων περιλαμβάνει πᾶσαν δαπάνην γενομένην δια τήν εκτέλε-

σιν του έργου. Ἐπί της ως άνω υπολογιζομένης αξίας εκτελεσθέντων έργων υπολογίζεται και άμοιβή της επιτροπῆς παραλαβῆς.

3. Ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν μεταξύ μηχανικοῦ και εργοδότης ως πρὸς τὸ ποσὸν της άμοιβῆς αποφασίζει ο Υπουργὸς κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἔργων. Η απόφασις αὕτη εἶναι υποχρεωτική δια ἀμφότερα τὰ μέρη και ἀνέκκλητος μη επιδικητική ἀμφισβητήσεως οἰασδήποτε.

Η άμοιβή του αρχιτέκτονος ή μηχανικοῦ ως και ή αποζημίωσις επιτροπῆς παραλαβῆς αναγράφεται κάτωθεν του προϋπολογισμού εκάστου έργου και θεωρείται μετ' αὐτοῦ μη απαιτούμενης δια τήν καταβολήν αὐτῶν οὐδεμιᾶς άλλης ἐγκρίσεως.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν σχέδιον οἰουδήποτε ἐκκλησιαστικοῦ έργου ἀποτελεῖ πνευματικὴν ἰδιοκτησίαν του συντάξαντος και ἀπαγορεύεται ή αντιγραφὴ ή εκτέλεσις αὐτοῦ υπό ἄλλου αρχιτέκτονος ή ένοριακοῦ Ναοῦ, άνευ άδειας του συντάξαντος τὸ αρχικὸν σχέδιον. Εἰς περίπτωσην καταστρατηγήσεως της άνω ἀπαγορεύσεως δικαιούται ο αρχικὸς συντάξας ἀποζημιώσεως διπλασίας της νομίμου άμοιβῆς.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 51 του 1369 νόμου προστίθεται :

Μετά πάροδον 20 ἡμερῶν από της παραδόσεως της πιστοποιήσεως υπό του εργολάβου εἰς τὸν εργοδότην ἐφ' ὅσον δέν ἔχει ἐπιστροφῇ θεωρημένη, πληρώνεται κατά τὰ 50 ο/ο, μετά δὲ τὰς 30 ἡμέρας ἐξοφλεῖται ὀλοσχερῶς.

Αἱ πιστοποιήσεις πρέπει νὰ υποβάλλωνται μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν τῶν απαιτούμενων δια τὸν πλήρη έλεγχον αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἐδάφ. 1 του 1369 νόμου προστίθεται ή φράσις «ὡς και τὰ εν Νεκροταφείοις» και εἰς τήν παρ. 6' διαγράφεται ή φράσις «τὸ δὲ διοικητικὸν και στατιστικὸν μέρος υπό της διευθύνσεως τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν».

Η συγγραφὴ υποχρεώσεων και τὰ σχέδια σιδηραπαγῶς σκυροδέματος προσυπογράφονται υπό της ὑπηρεσίας ἀναστηλώσεως ήτις διὰ τήν παρούσαν περίπτωσιν ἐλέγχει ταῦτα από της ἀπόψεως της τηρήσεως τῶν αρχιτεκτονικῶν σχεδίων.

Τὸ Υπουργεῖον Ἐργασκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας δύναται νὰ παρέχῃ διάφορα σχέδια μικρῶν ναῶν και ἐξωκκλησίων μέχρις αξίας 250.000 δραχμῶν τῶν παραδεδεγμένων παρ' ἡμῖν τύπων ἅτινα ἐπί τῇ αἰτήσει τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων θὰ διαθέτῃ άνευ τινὸς άμοιβῆς εἰς τὰς προτιθεμένας νὰ ἀνεγείρωσι ναοὺς πτωχὰς ένορίας.

Οἱ Ναοὶ οὗτοι περὶ τούτους παραλαμβάνονται υπό του ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ή του ἐπαρχιακοῦ μηχανικοῦ.

Η ἀνεγερσις δὲ τῶν ναῶν τούτων θὰ γίνεται ἐπί τη δάσει μελέτης συνταχθησομένης συμφώνως πρὸς τοὺς παρὰ του Υπουργείου παραδεδεγμένους τύπους

ὕπὸ τοῦ ἰδιώτου ἀρχιτέκτονος ὁστις καὶ θὰ ἐπιβλέψῃ τὸ ἔργον.

Δύναται ἐπίσης νὰ μεταβῇ πρὸς λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων πρὸς σύνταξιν τῆς μελέτης ἐπὶ τόπου ἀρχιτέκτων ἢ μηχανικῶς τοῦ Ἰπουργείου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε ζητηθῆ παρα τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας. Τὰ ὑδοιοπορικὰ ἔξοδα τούτου καὶ ἡ ἡμερησία αὐτοῦ ἀποζημίωσις θαλοῦσι ἐκφύνει τὴν οἰκείαν ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν.

Ἐπίσης τοὺς ἀμειβομένους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἔργων, Ἀρχιτέκτονας, ἐκτελεστές, ἐπιτροπὸς παραλαβῶν βαρύνουσι τὰ χαρτόσημα ἢ τὰ ἔξοδα συμβολαίου ὡς καὶ τὰ ἔνσημα τοῦ TAKE.

*Ἄρθρον 12.

Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀναστηλώσεως, τὸν Προϊστάμενον τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΔΕΠ., ἕνα πολιτικὸν Μηχανικὸν βοηθὸν καὶ ἕνα σχεδιαστὴν.

*Ἄρθρον 13.

Τὰ ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῶν Μητροπόλεων ἐξαγόμενα πιστοποιητικὰ συνοπογράφει καὶ ἔγραμματοῦς τῆς Μητροπόλεως διατελῶν συνυπεύθυνος μετὰ τοῦ Μητροπολίτου.

*Ἄρθρον 14.

Τὰ τοπικὰ Ταμεῖα TAKE καταργοῦνται πλὴν τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια. Τὰ καθήκοντα Ταμείου ἐκτελεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος εἰς ὑπάλληλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου ἢ εἰς ἱερεὺς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ ποσοστοῖς ὀριζόμενοις ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ TAKE.

Διὰ μισθὸν λογιστοῦ καὶ γραφικὰ ἔξοδα καθορίζεται ἀνάλογος δαπάνη ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ TAKE.

Εἰς τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια ἀνατίθεται καὶ πάσα ἡ ὑπηρεσία τῶν τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ ΟΔΕΠ., εἰς ἃ μετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μόνον ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεων τῆς ἐκπονητέας Μοναστηριακῆς περιουσίας καταργουμένου τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Κωδ. Νόμου 4684.

Εἰς ὅσας Μητροπόλεις δὲν ὑπάρχει ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὀρίζεται ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ πλησιεστέρου Ὑποκαταστήματος.

*Ἄρθρον 15.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Νόμου 979 καταργεῖται τοῦ Γηροκομείου Ἀθηνῶν διατηροῦντος καὶ ἐφεξῆς τὴν κυριότητα, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ὁ ἐφημέριος ἱερεὺς τοῦ οὐρίου, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, δικαιούσκει νὰ ἐκτελῇ τὰς ἱεροπραξίας καὶ θεραπεύει πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ παρὰ τὸν Ἱ. τοῦτον Ναὸν περιοχῇ Ὀρθόδοξων οἰκογενειῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπίων θέλει καθορισθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου.

Αἱ οἰκογένειαι αὗται φέρουσι ἐναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ ἐνοριῶν ἐπιβαλλομένας οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

*Ἄρθρον 16.

Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀγούστου 1931 καταστατικοῦ τοῦ TAKE προστίθενται μία θέσις λογιστοῦ καὶ δύο ὑπολογιστῶν. Ὡς λογιστὴς μονιμοποιεῖται ὁ ἔχων πτυχίον Πανεπιστημίου ἢ ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ ὑπηρετῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἑκτακτος ὑπάλληλος.

Ὑπολογισταὶ μονιμοποιοῦνται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως Β' οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς ἑκτακτοὶ ὑπάλληλοι.

Οἱ δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως διοριζόμενοι ἢ μονιμοποιούμενοι ὑπάλληλοι λαμβάνουσι τὰς αὐτὰς μετὰ τοῦ λοιποῦ τακτικῶν προσωπικῶν ἀποδοχὰς τοῦ μέχρι τοῦδε διανυθέντος χρόνου δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ πρὸς Τραπεζῆ ἢ τῷ TAKE, ὑπολογιζομένου διὰ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Καταστατικοῦ ὀριζομένης προσαυξήσεως καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἐπὶ καταβολῇ τῶν καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ὑπάλληλους ὀριζόμενων νομίμων ἀσφαλίσεων, δυνάμενων νὰ καταβάλλωσι καὶ δι' ἄλλα τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των.

*Ἄρθρον 17.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ναὸς Παναγίας «Δεξιὰς» ἐξαιρεῖται τοῦ ἐνοριακοῦ Νόμου ὑπαγόμενος εἰς τὸ ἐκεῖ Χαρίσειον Γηροκομεῖον. Τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἱδρύματος κανονισθῶσιν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

*Ἄρθρον 18.

Διαλελυμένα Μοναὶ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ TAKE μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 586)41 διατηροῦνται.

*Ἄρθρον 19.

Ὁ μισθὸς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ἐξομοῦται μετὰ τὸν μισθὸν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

*Ἄρθρον 20.

Ἐπανδρῶνται ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Θήρας.

*Ἄρθρον 21.

Αἱ διατάξεις περὶ ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὰ νεκροταφεῖα καὶ ἐπεκτείνονται καθ' ὅλον τὸ κράτος ἢ κατὰ περιφερείας διὰ Διαταγμάτων.

*Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 9 περίπτωσις Α' τοῦ Ν.Δ. 834)42 εἶναι ὅτι οἱ Μητροπολίται δὲν θεωροῦνται ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων, ὑπαγόμενοι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους Πρωτευούσης.

*Ἄρθρον 23.

Ὁ Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τῆς κοινότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος καθίσταται ἐνοριακός, καὶ καταργεῖται τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Νόμου 979.

Ἄρθρον 24.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον ὅστις ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ,
Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1942

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1301/1942

(Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 111 τῆς 6 Μαΐου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεύχος Πρώτον)

Περὶ ἀναθεωρήσεως Ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις Ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατ' Ἀρχιερέων, ἐκδοθειῶν ἐρήμην ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 5383 Πρωτοβαθμίου διὰ τοῦς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου καὶ καταστάσων τελεσιδικίων, δι' ὧν ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐπὶ φατριᾷ, τυρεῖᾳ, παρατυναγωγῇ, ἀποσχίσει καὶ καταφρονήσει τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παροτρύνσει τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, ὅπως ἀποκηρύξωσι τὴν κανονικὴν καὶ νομίμον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.»

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω Δικαστήριον συγκροτούμενον ἐκ δέκα ἐννέα μελῶν ἀποτελεῖ ἢ δεκατριμελῆς Ἱερὰ Σύνοδος συμπληρωμένη δι' ἕξ εἰσέτι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν ὀριζομένων ὑπ' αὐτῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπεριστάτων ἢ παρεπιδημούντων ἀδιακρίτως σειρᾶς κλίματος.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἴτε κωλυμένων, εἴτε ἐξαιρουμένων, εἴτε νομίμως ἀποκλεισμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 32—40 τοῦ νόμου 5383 ἐφαρμοζόμενας ἐν προκειμένῳ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καλεῖ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπεριστάτων ἢ παρεπιδημούντων ἢ τῶν ὁμόρων Μητροπολιτῶν ἀδιακρίτως σειρᾶς καὶ κλίματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἕκαστος τῶν δικαιομένων δύναται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης καὶ τελεσιδικίου καταστάσεως καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δικαιολογῶν τοὺς

λόγους τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐξαιτούμενος τὴν χάριν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συγκαλεῖ τὸ Δικαστήριον εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένην, ἵνα κρίνῃ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων.

Ἄρθρον 4.

Τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ τὸ πρῶτον τῇ τάξει μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ προεδρίᾳ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ νόμου 5383 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο συνεδριάζει ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ παρακάθεται ὡς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπίκρατειας ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τοιοῦτος μὲ τὰ αὐτὰ εἶς καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Δικαστηρίοις καθήκοντα.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ ἡ διαδικασία προβαίνει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 141 τοῦ νόμου 5383 ἀνευ κλητεύσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τούτου Δικαστηρίου οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τὸ Δικαστήριον τοῦτο διελύεται ἀνευ ἐτέρας διατυπώσεως, ἀφ' οὗ εἰς ἴδιαν συνεδρίᾳσιν ἀναγνωσθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι τὰ πρακτικὰ ἀτινα καταχωρίζονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὰ πρὸς συγκρότησιν ἢ ἀναπλήρωσιν καλούμενα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ τὰ ἐξοδα ἐλεύσεως καὶ ἐπανόδου πρὸς δὲ καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀλλὰ διὰ πέντε μόνον ἡμέρας ἐπὶ τῇ θάσει καταστάσεων, ἀνευ δικαιολογητικῶν, θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰς δὲ τὰ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντα τριαῦτα μέλη μόνον ἢ πενθήμερος ἡμερησία ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Νόμου 2170/40, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν αἰτησασμένων τὴν ἀναθεώρησιν κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ,
Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1942

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1272)1942

(Εδημοσιεύθη εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 102 τῆς 28 Ἀπριλίου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεύχος Πρώτον).

Περὶ συστάσεως Ἱεροδιδασκαλείου ἐν Γιαννιτσῶς καὶ Λαμίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστῶνται Ἱεροδιδασκαλεῖα ἐν Γιαννιτσῶς καὶ Λαμίας. Τὰ ἐν λόγῳ Ἱεροδιδασκαλεῖα περιλαμβάνουν (7) ἐπτά τάξεις ἀδτινες ἀποτελοῦσι δύο τμήματα, τὸ ἀνώτερον περιλαμβάνον τὰς τρεῖς ἀνωτέρας τάξεις καὶ τὸ κατώτερον περιλαμβάνον τὰς τέσσαρας κατωτέρας τάξεις. Εἰς τὴν πρώτην τοῦ κατωτέρου τμήματος ἐγγράφονται μαθηταὶ κεκτημένοι ἐνδεικτικῶν τετάρτης τάξεως Γυμνασίου νέου τύπου καὶ ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν.

2. Ὡς πρότυπα τῶν Ἱεροδιδασκαλείων τούτων ὁρίζεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐν τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Ἱεροδιδασκαλείων τούτων λειτουργούντων δημοτικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἱεροδιδασκαλείων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει καθορισθῆ τὸ διδακτικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικόν, ἔτι δὲ καὶ ἡ διαβάθμισις καὶ μισθοδοσία αὐτοῦ.

2. Τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὄρολόγιον πρόγραμμα τῶν θεολογικῶν μαθημάτων τῶν Ἱεροδιδασκαλείων ὁρίζεται δι' Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων μετὰ προηγουμένην γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενα Ἱεροδιδασκαλεῖα ἐπιτρέπεται κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη ἢ μετεγγραφή μαθητῶν ἐξ ἄλλων τῶν τάξεων τῶν Ἱεροδιδασκαλείων, Ἱερατικῶν Σχολῶν, Γυμνασίων, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

Καθηγηταὶ τῆς Μουσικῆς διορίζονται οἱ ἔχοντες κατὰ προτίμησιν πτυχίον Πανεπιστημίου ἢ Γυμνασίου καὶ εἰδικὸν πτυχίον Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ Ὡδικῆς καὶ διατελέσαντες καθηγηταὶ ἐπὶ πενταετίαν ἐνὸς τῶν ἀνεγνωρισμένων Ὡδείων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ ἐξοδα τῆς συντηρήσεως τῶν Οἰκοτροφείων ἐαυρύνουσι τὸ Δημόσιον.

2. Ἐκαστος Μητροπολίτης τῆ ἐγκρίσει τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολῶν δικαιούται νὰ ὑποδεικνύῃ ὑποτρόφους αὐτοῦ δαπάναις τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιφέρειας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐφορία τῶν ἐπιτελεσμένων Ἱεροδιδασκαλείων ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὡς Πρόεδρου,

τοῦ Νομάρχου ὡς Ἀντιπρόεδρου, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τριῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἱεροδιδασκαλείων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὡς μελῶν. Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐπιτελεῖ ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 887)1937 Ἀναγκ. Νόμου διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ,

2. Ὡσαύτως καταργεῖται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2180 Ἀναγκ. Νόμου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ λειτουργία τῶν ὡς ἄνω Ἱεροδιδασκαλείων ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942.

2. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος εὑτινος ἢ ἰσχύος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1358)1942

(Εδημοσιεύθη εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 28 Μαΐου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεύχος Α').

Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1044)1942 Νομοθ. Διατάγματος καὶ διπλασιασμοῦ τῆς χορηγουμένης ἐπιχορηγήσεως πρὸς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθῆς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1044)1942 εἶναι ἔτι οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Ἀρχιερεῖς, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συνοδικὴ θητεία αὐτῶν, θεωροῦνται μόνιμοι κάτοικοι Ἀθηνῶν καὶ συνεπῶς ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ περὶ χρονικῶν ὀρίων καταβολῆς τῶν μισθῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ ΟΔΕΠ πρὸς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1942 διπλασία τῆς τοῦ ἔτους 1941, καταβάλλεται δὲ εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις καὶ

ΥΠΗΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΘΕΟΥ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΣΥΒΑΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΡΙΣΗΣ * ΔΑΡΟΘΕΟΥ

[2] Τελευταίον

Καί είναι πράγματι οἱ Ἱερομένοι ὑπηρεταί και οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν κατέλειπεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ διδασκαλικὸν ἀξίωμα και ἔργον μόνον, ὥστε διὰ τοῦ κηρύγματος νὰ φωτισθῇ ὁ κόσμος, ἀλλὰ και τὰ μυστηριώδη μέσα τῆς Θείας Χάριτος, τὰ ἱερά μυστήρια, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι καθίστανται τέκνα Θεοῦ, θεραπεύονται, ἐνδυναμοῦνται και ἀγιαζονται. Καί εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Ἱερεὺς εἶναι ὁ κειλημένος ὑπηρετής και οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

«Πόρευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» εἶπεν ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς Ἀποστόλους πρὸ τῆς Θείας Αὐτοῦ Ἀναλήψεως. Μετὰ δέκα δ' ἡμέρας κατήλθε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπ' Αὐτοὺς, και εὐθὺς διὰ τοῦ πρώτου κηρύγματος τρισχιλίαι ψυχαὶ προσετέθησαν εἰς τὴν χριστιανικὴν κοίτην. Μετὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλῆμ οἱ 12 ἐκεῖνοι πρώτοι Ἱερεῖς εἰσερχονται εἰς τὸν κόσμον, εἰσερχονται εἰς τὸν δρόμον τῆς κατακτησεως τῶν ψυχῶν διὰ τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ τρεῖς ἑκατονταετηρίδας μαζὺ μετὰ τὸ ὕδωρ και τὸ ἔλαιον τοῦ θείου βαπτίσματος ἔργευσ και τὸ σῶμα τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως ἀπὸ τὰ σώματα τῶν ὁμολογητῶν τοῦ Χριστοῦ, και οἱ Ἱερεῖς οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς πιστοὺς διὰ τῶν θείων μυστηρίων τὴν υἰοθεσίαν τοῦ Θεοῦ, ἐβαδίζον μαζὺ μετὰ αὐτοὺς εἰς τὸν θάνατον. Ἀλλὰ και μετὰ ταῦτα, ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν τῆς μέχρι σήμερον οἱ Ἱερομένοι ὄλην αὐτῶν τὴν ζωὴν ἀναλλοκοῦσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ, ἐυπηρετοῦντες τὰς θρησκευτικὰς τῶν χριστιανῶν ἀνάγκας, ὑπόχοντες οἱ εἰλικρινέστεροι συντροφοὶ και φίλοι ἐν τῇ ζωῇ εἰς πάσας αὐτῆς τὰς ἐκφάνσεις, παριστάμενοι ἐγγύτατα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου, χορηγεῖντες ὡς μεστὰι πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀναφέροντες τὰς προσευχὰς και ἱκεσίας ὑπὲρ ζώντων και τεθνεώτων.

εἰς τὴν ἀοχὴν ἐκάστου μηνὸς δι' ἐντάλματος ἐκδομένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ,
Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργὸς

τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ἄς ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ὄντως μέγα μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, τὸ δείγμα αὐτὸ τῆς ἀπεράντου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Σωτὴρ ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ Ἱερεὺς, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ και οἰκονόμος Αὐτοῦ, συγχωρεῖ εἰς τὴν μετανοοῦντα ἁμαρτωλὸν τὰ πλημμελήματά του συμφώνως πρὸς τὴν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ «Ἄν τινων ἀφῆτέ τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατήτε, κροατήνται». Ὅποιον ἐνθαρρυντικὸν, μυστήριον τῆς Θείας Χάριτος διὰ τὸν πτωχὸν και ἀτυχῆ ἁμαρτωλὸν! Ἄλλ' ἐξ ἄλλου ὁποία και ὁλόση βαρεῖα εὐθύνη τοῦ Ἱερέως, ὅστις ἔλαβε αὐτὴν τὴν χάριν νὰ διακριθῆται τὸ μυστήριον τοῦτο και νὰ ἔχη εἰς χεῖράς του τὴν μεγίστην ὑπὲρ ἐξουσίαν κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐξάγοντος τοῦτο—και δικαίως—κατὰ πιν συγκρίσεως τῆς ἐξουσίας αὐτῆς τῶν Ἱερέων πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, και ἐξαιρόντος τὴν πνευματικὴν τοῦ Ἱερέως τοιαύτην, «Ἐγούσιν οἱ κρατοῦντες ἐξουσίαν, ἀλλὰ σωμάτων μόνον, οὗτος δὲ ὁ δεσμὸς ἀπτεταί τῆς ψυχῆς και ἀπερ ἂν ἐργάσωνται χάτω οἱ Ἱερεῖς ταῦτα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κροαί και τὴν τῶν δούλων γλώμην ὁ Δεσπότης βεβαιοῖ». Εὐσεβῆς τις Ἱερεὺς ἔλεγε κάποτε «Πόσον βαρὺ εἶναι τὸ νὰ εἶναι κανεὶς Ἱερεὺς, ποῖα και πόση ἡ εὐθύνη του πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησιν. Ἐὰν κανεὶς θὰ ἐνώριζε τί εἶναι τὸ νὰ εἶναι τις Ἱερεὺς, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐξῆτει ἀλλὰ και παρακαλούμενος θὰ ἤρνεϊτο και θὰ ἔφευγε διὰ νὰ μὴ χειροτονηθῇ».

Πόσα φοικτὰ μυστικὰ ἀνθρωπίνης φανότιτος δὲν ἀκούει ὁ Ἱερεὺς, τὰ ὁποῖα οὐδαμῶς ἀποκαλύπτει ἀλλὰ τὰ λαμβάνει μαζὺ του εἰς τὸν τάφον; Και πόσα και ποῖα θανάσιμα ἐξ ἄλλου μυστήρια τῆς Χάριτος εἰς τὰς καρδίας τῶν τεθλιμμένων χριστιανῶν δὲν βλέπει νὰ ἀποκαλύπτωνται πρὸ αὐτοῦ; Πρέπει νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ βοηθήσῃ και ἐνίσχύσῃ τοὺς Ἱερεῖς εἰς τὸ ἔργον των αὐτῶ, ὥστε ἡ λογιδοσία ἐκ τῆς εὐθύνης των κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κροσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θὰ ζητήσῃ, νὰ μὴ εἶναι βαρεῖα.

Ἀλλὰ και τὸ σπουδαιότατον τῶν θείων μυστηρίων, τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ και Σωτὴρ ἡμῶν εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἔκουσιου Αὐτοῦ Πάθους και ὡς ὑποθήκην ζωῆς αἰωνίου και ἀσφάλειαν μᾶς ἀφῆκε, εἰς τίνα ἄλλον ἐνεπιστεύθη και εἰς τίνα ἄλλον ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν και τὴν δύναμιν και τὴν ἀρμοδιότητα μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων νὰ ἐπαναλαμβάνῃ και νὰ προσφέρῃ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης; Εἰς τοὺς Ἱερομένους, τοὺς Ἀρχιερεῖς και Ἱερεῖς, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Φοικτοῦ Πάθους και τῆς μετὰ τοῦτο Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως και μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων δισεκατομύρια ψυχῶν πεινασμένων ἔθρεψαν και ἐχόρασαν μετὰ τὸν Ἄρτον τῆς ζωῆς, δισεκατομύρια ψυχῶν ἀδυνάτων ἐνίσχυσαν και ἐνεδυνάμωσαν μετὰ τὸν Ἄρτον τῆς δυνάμεως και κατ' ἐξακολούθησιν οὕτως ἐνεργούσιν. Αὐτοὶ εἶναι οἱ εἰσάγοντες ἡμᾶς ὄλους διὰ τῆς κολυμβήθρας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν και τὴν χριστι-

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΣΠΑΝΙΑΝ ΕΚΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΕΦ. Α'

[1]

ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΗΛΕΙΑΣ * ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς ἐκδόσεως τῆς μεταφράσεως τοῦ θαυμασιωτάτου ἔργου «Ἡ Μίμησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» τῆς γενομένης μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου τῆς Ἀδελφότητος τῶν Θεολόγων «Ἡ Ζωὴ» κατὰ τὸ 1933, ἀφειλομένης δὲ εἰς τὴν γλαφυρότητα τοῦ καλάμου τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ, ἀναγινώσκωμεν (ἐν σελίδι 7) «Παραλείπων ἕως τις τὰς κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν τοῦ 18ου αἰῶνος (1746, 1758, 1770) ἰδούσας τῆς δημοσιότητος τὸ φῶς, ἀγνώστους δὲ ἤδη σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν χρήσει δύο δυνάμει νὰ εἴπη, ὅτι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν.» Ὅμιλεῖ δὲ κατωτέρω, περὶ τῶν δύο νεωτέρων μεταφράσεων καὶ ἐκδόσεων, τῆς τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀβερκίου κατὰ τὸ 1862 φιλοτεχνήσεως, καὶ τῆς κατὰ τὸ 1921.

ανικὴν φάλαγγα, οἱ παρέχοντες τὸν φωτεινὸν χιτῶνα διατοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας, διὰ τῆς Θείας Χάριτος, ἥτις καθιστᾷ ἡμᾶς τέκνα Θεοῦ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ διὰ τοῦ Ἁγίου Μύθου χρίοντες καὶ σφραγίζοντες διὰ τῆς ἀνεξιτήλου ἐκείνης πνευματικῆς σφραγίδος τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ εἶναι παρὸν καὶ ἐνισχύει τὸν χριστιανὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ μέλλοντα νὰ παλαίῃ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ βίου. Αὐτοὶ εἶναι οἱ καθαρῖζοντες ἡμᾶς καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν προαιρετικῶν ἀμαρτημάτων διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ εὐλογοῦντες τὴν ἔνωσιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ τιθέμενοι οὕτω τὸν θεμέλιον λίθον τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν προαγωγῆς τῆς κοινωνίας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ διὰ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου ἀλείφοντες καὶ ἰκετεύοντες τὴν ὑγίαν καὶ ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπὶ τοὺς κáινοντας. Αὐτοὶ εἶναι λοιπὸν οἱ ὑπηρετοῦντες καὶ διαχειριζόμενοι τὴν θεῖαν ἔξουσίαν, ἥτις ἐχορηγήθη εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑπηρετὰ καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἀποστολὴ τῶν Ἱερωμένων καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν παρεχόμενον ἔργον ὑποχρεοῦσιν ἕκαστον νὰ σέβηται τὴν θαυμαστὴν καὶ πλήρη δι' αὐτοὺς εὐδυνῶν ὑπηρεσίαν των, νὰ ἀποδέχεται ὁμοίως τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν των ἥτις ἀποφέρει εἰς αὐτὸν εὐλογίαν καὶ σωτηρίαν, καὶ σὺν τούτοις νὰ προσευχῆται ὅπως ὁ Κύριος διατηρῇ αὐτοὺς ἀξίους τῆς ἀποστολῆς των. Ἡμεῖς οἱ Ἱερωμένοι ἔχομεν ἀνάγκην τῶν προσευχῶν τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, τῶν ἀγαπητῶν μας χριστιανῶν, ὥστε νὰ τηρηθῶμεν ἄξιοι ὑπηρετὰ καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων Θεοῦ, πρὸς τὸ καλὸν τόσον τῆς χριστιανικῆς ποιμνῆς ὅσον καὶ ἡμῶν αὐτῶν!

† Ο ΛΑΡΙΣΗΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω, φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ συνέπεσε νὰ εἴρη καὶ χρησιμοποιήσῃ, τὴν δυνάμει θαυμασίαν ἐκδοσὶν τοῦ αὐτοῦ ἔργου τὴν γενομένην κατὰ τὸ 1780 ἐν Βενεταίς, παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, «Con licenza de superioris» καὶ ἐπιγραφομένην «Ἐρμηνεῖα εὐσεβείας τοῦ ψυχωφελεστάτου καὶ θαυμαστοῦ διδάλου, ὀνομαζομένου Περὶ μίμησεως Χριστοῦ. Μὲ στόχασες πνευματικῆς, καὶ κατάνυξιν εἰς κάθε κεφάλαιον. Νεωστὶ τυπωθεῖσαι, μετ' ἐπιμελείας πλείστης διορθωθεῖσαι, καὶ ἐκ τῆς πανουργίας τῶν ἑτεροδόξων διασωθεῖσαι ἀφ' ἑνετησίων 1780» ἦν ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἐνδιφήσας ἔρμη νευτῆς Ἀβερκίος Λαμπίρης ὅστις ἐγνώρισε καὶ τὴν τῆς Χάλης.

Τὸ σπουδαῖον τῆς ἐκδόσεως ταύτης, καθ' ἡμᾶς, ἐγκνεται, τὸ μὲν, εἰς τὰς περὶ τῶν ἐκδόσεων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν πληροφoρίας, τὸ δὲ, εἰς τὸν ἱστορικὸν λόγον τὸν προκαλέσαντα τὴν ἐκδοσὶν ταύτην, καὶ τρίτον εἰς τὴν ἐπιμελελημένην μετάφρασιν αὐτοῦ εἰς καθαρὰν δημοτικὴν, ἀπὴρλλαγμένην διαφόρων διερραρισμῶν καὶ χυδαιοτήτων.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ ἱστορικὸν τῶν ἐκδόσεων πληροφoρεῖ ἡμᾶς, ὅτι «Τοῦτο τὸ ψυχωφελέστατον διδάλιον, ὅπου ἐτυπώθη εἰς τὴν Βενετίαν κατὰ τὸ ἔτος 1746 καὶ 1748, διὰ κοινήν ὠφέλειαν τοῦ γένους μας εἰς κοινήν διάλεκτον, ἤρρεσε περισσά, ὄχι μόνον εἰς ὄλους τοὺς ὀρθοδόξους, μάλιστα καὶ εἰς τοὺς ἰδίους Λουθηρόφρονας τῆς Χάλης εἰς τὴν Σαξωνίαν, οἱ ὅποιοι τὸ ἐξαιατύπωσαν ἐκεῖ εἰς τοὺς 1749, δὲν ἤξεύρω νὰ εἴπω, ἂν διὰ κοινήν ὠφέλειαν, ἢ διὰ κοινήν πλάνην τοῦ γένους μας, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ, ὄχι μόνον ἐξελείψασιν εἰς αὐτὸ ταῖς εὐλαβεῖς στόχασες, ἀπόφασαις καὶ κατάνυξες, ὅπου ἐπρόσθεσεν εἰς κάθε κεφάλαιον ὁ πιστὸς ἐξηγητῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν συμπλοκὴν τοῦ πολυτίμου προειρημένου εἰδῆλιου ἐσθύσασιν μερικαῖς ὀρθόδοξαις ἀλήθειαις τῆς πίστεως... Λοιπὸν, ἐπειδὴ καὶ δὲν εὐρίσκονται πλέον ποσῶς ἄλλα ἐπιγράφα ἀπὸ τὰ τυπωμένα εἰς τὴν Βενετίαν καὶ ἀναζητοῦσιν αὐτὸ καθημεροῦσιον πολλοὶ εὐλαβεῖς χριστιανοί, διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ὅπου τῶρα ξανατυπώνεται μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν... Διατί ὁ πρῶτος προειρημένος τύπος ἔγινε μακρὰν ἀπὸ τὰ ὀμμάτια τοῦ ἐξηγητοῦ, ὁ ὅποτος, ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν Βενετίαν, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι παράξενον, ἂν εὐρίσκεται γεμάτος ἀναριθμητῶν σφαλμάτων. Τῶρα ὁμοίως, ὅπου ὁ ἴδιος εὐρίσκεται ἐδῶ παρῶν, μὲ κάθε ἐπιμέλειαν τὸ ἐδιώρθωσε καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν πρώτην εὐπρέπειαν τοῦ πρωτοτύπου. Καὶ μὲ τὴν αἰτίαν τοῦ παρόντος τύπου, τοῦ ἐφάνη πρέπον καὶ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ θεῖω ἔλεει εἶναι ἀκόμη ζωντανὸς νὰ παραιέσῃ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἀπέχωσι ἀπὸ τὰ προειρημένα ἐπιγράφα τῆς Χάλης, διὰ νὰ μὴν πλανηθῶσιν ἀπὸ ταῖς πολυτεχνίαις τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας· οἱ ὅποιοι μὲ ὀδελυρὰν πονηρίαν ἐβγάζουσιν ἀπὸ τὰ ὀμμάτια των τὰς ἀληθείας, τὰς πλέον ὀρθοδόξους, ὅπου πιστεύομεν καὶ κρατοῦμεν...».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ὁ ἐκδότης τοῦ 1780 ἠγνῶει τὴν μετάφρασιν τοῦ 1758, ὡς καὶ ἡ ἐκδοσὶς τοῦ 1933 ἀγνοεῖ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ 1748 καὶ τὴν

ἐκδοσιν τῆς Χάλης τοῦ 1749 πλὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1780, ἣν ἐπίσης ἀγνοεῖ.

Κεφ. β'. Ποῖος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μεταφράστης, περὶ τοῦ ὁποῖου γίνεται λόγος εἰς τὸ προοίμιον τῶν προλεγομένων τῶν Ἑρμηνειῶν εὐσεβείας τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1780 ὅτι εὗρισκετο παρῶν ὁ ἴδιος καὶ τὸ ἐφέρεν εἰς τὴν πρώτην εὐπρέπειαν τοῦ πρωτοτύπου, δὲν γνωρίζομεν. Πάντως ἐκ τῶν ὄσων γράφει εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ὅν ἐπιγράφει «Παραίνεσις ὀπλοφόρος» ἐν 51 σελίσιν, καταφαίνεται, ὅτι ἦτο εἰς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων θεολόγων τοῦ 18ου αἰῶνος, καθ' ὅσον ἐκ τῆς πολεμικῆς, τὴν ὀποῖάν ἀντιτάσσει κατὰ τῶν διαμαρτυρομένων, ὑπερραμυγόμενος τοῦ ὀρθοδόξου δογματος, παρατάσσει πλῆθος μαρτυριῶν ἐκ τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἀποδεικνύει, πλὴν τῆς συνειδητῆς του πίστεως, καὶ εὐτολμίαν καὶ δεξιὰν χρῆσιν τῶν ὀπλῶν τῆς ὀρθοδοξίας κατὰ τῆς αἵρέσεως, καὶ κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐμβριθείαν καὶ πολυμάθειαν.

Μετὰ τὸ παρατεθὲν ἱστορικὸν προοίμιον, εἰς τὰ προλεγόμενά του, ἐνῶ ποιεῖται λόγον περὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων, καὶ τῆς ἀφορμῆς τῆς τοῦ 1780, ἐπακολουθοῦσι τρία κεφάλαια τῆς ἀντιρρητικῆς καὶ πολεμικῆς αὐτοῦ πραγματείας, κατὰ τῶν αἰρετικῶν τῆς Χάλης, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιγράφει «Ἡ εὐσεβεία, ἢ τὸ σέβασμα πρὸς τὴν Θεοτόκον, καὶ τοὺς Ἁγίους, εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὠφέλιμον εἰς ἡμᾶς.»

Ἐς ἐπιτρέψει οἱ εὐλαβεῖς ἀναγνώσται τοῦ παρόντος, καὶ παραθέσωμεν ἀποσπάσματα τινα τῆς ἀντιρρητικῆς καὶ πολεμικῆς πραγματείας ταύτης, ἐκ τῶν ὁποῦν ἐλπίζομεν ὅτι πολλὴν ὠφέλειαν θὰ ἀποκομίσωσιν.

Σχετικῶς λοιπὸν πρὸς τὴν τιμὴν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων παρατηρεῖ ὅτι «Τοῦτο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως, ὅπου οἱ Λουθηροκαθόλινοι πολεμοῦσιν. Ὅθεν, εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον (Κεφ. ιθ', ἀριθ. στ') ὅπου λέγει «Εἰς ταῖς κυριώτεραις ἑορταῖς πρέπει νὰ καινουργιώνωμεν ταῖς καλαῖς ἀσκησαίς, καὶ νὰ ζητοῦμεν θερμότερα τὴν βοήθειαν τῶν Ἁγίων». Ἐσῴσασιν, αὐτὰ τὰ ὕστερα σημειωμένα λόγια. Ἐπι εἰς τὸ κεφάλαιον κγ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου (ἀριθ. 8) ἐσῴσαν τοῦτ' αὐτὰ λόγια: «Τώρα φρένιτις νὰ κάμῃς φίλους σου τοὺς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ νὰ τοὺς σέβῃς καὶ μὲ τὸ νὰ μιμῆσαι τὰ ἔργα τους.» Καὶ τὰ ἐσῴσαν, διότι αὐτοὶ μισοῦσιν ὡσὺν εἰδωλολατρείαν τὸ σέβασμα τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων. Καὶ δὲν στοχάζονται οἱ ταλαίπωροι, ὅτι αὐτὸ τὸ σέβασμα ἄρχισε μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς φαίνεται καθαρῶτατα, εἰς τὰ συγγράμματα ὄλων τῶν Πατέρων καὶ εἰς ταῖς ἀγίας οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Σύνοδαίς.» Ποδὲ ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἀδικαιώτου τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὡς πρὸς τὴν εὐλάβειαν τὴν πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τοὺς Ἁγίους παρατάσσει πλῆθος μαρτυριῶν, ἐκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης λέγων «ὄθεν καὶ εἰς τὴν Γραφὴν βλέπομεν καθαρῶτατα καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λὼτ συγκυπτοὶ εἰς τὴν γῆν ἐπροσκυνήσασι τοὺς Ἀγγέλους, ὡς δια-

τάζομεν εἰς τὴν Γένεσιν (Κεφ. 18—19). Ἐπι ὁ Μαυοὲ καὶ ἡ συμβία του ἐπράξασι τὸ ἴδιον (Κριτ. 13).

Ἄλλ' ἂν ἡ εὐσεβεία πρὸς τοὺς Ἀγγέλους εἶναι θεάρεστος, διατὶ νὰ μὴν εἶναι καὶ θεάρεστος ἢ πρὸς τοὺς Ἁγίους; Μάλιστα εἰξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐστειλε τὸν Ἐλιφθῆ καὶ τοὺς συντρόφους του εἰς τὸν Ἰώβ τὸν δοῦλόν του, διὰ νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς αὐτὸν διὰ λόγου τους (Ἰώβ, κεφ. 42,8). Εἶναι σχεδὸν ἀναρρήμητοι οἱ τόποι, εἰς τοὺς ὁποῖους φανερώτατα φαίνεται πόσον ἀρεστὰ εἶναι εἰς τὰ ὀμμάτια τοῦ Θεοῦ ἡ προσευγαῖα τῶν Ἁγίων διὰ λόγου μας, καὶ πῶς, διὰ τοὺς μισθοὺς των συχὰ μᾶς ἐλεεῖται συγγωρεῖ, εἰσακούει, καὶ μᾶς εὐεργετεῖ. Ἰδὲ ἂν θέλῃς εἰς τὴν Γένεσιν (κστ', 5.24) εἰς τὴν Ἐξοδον (Λα' 13—14) καὶ πάλλα γοῦ ἀλλαγῶσι...

«Ὅτε εἶναι πῶς διαφορά τὸ νὰ σέβεται τινα τὸν Ἅγιον ζωντανὸν ἢ ἀποθαμμένον, ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἅγιοι μετὰ τὸν θάνατον, ὄχι μόνον δὲν χάνουσι τὴν ἀγάπην καὶ φιλίαν τοῦ Θεοῦ, μάλιστα εἰς αὐτὴν αὐξάνουσι περισσότερο. Ἐπι οἱ Ἅγιοι μετὰ τὸν θάνατον δὲν χάνουσι τὴν ἀγάπην πρὸς τοῦ λόγου μας· διότι εἶναι μέλη τοῦ ἰδίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς... Καὶ ὡς ἂν ἀδελφοὺς μᾶς ἀγαποῦσιν Ἐπειδὴ καὶ ὄλοι ἡμαστέν ἀναγεννημένοι εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα μὲ τὴν ἰδίαν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὄλοι ἡμαστέν υἱοὶ του, ὄλοι ἐξαγορασμένοι, λυτωμένοι, καὶ ὀσμημένοι μὲ τὸ πολῦτιμον Αἶμα τοῦ Μονογενοῦς τοῦ Υἱοῦ... ἡμεῖς λοιπὸν σεβόμεθα τὴν Παναγίαν καὶ τοὺς Ἁγίους ὄχι ὡσὺν Θεοὺς,.... ἀλλὰ τοὺς σεβόμεθα ὡσὺν δοῦλους καὶ φίλους τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ μᾶς ἐπιτύχωσι ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν χάριν καὶ βοήθειαν, ὅπου τοῦ ζητοῦμεν... ἐπειδὴ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εἶναι ἀληθῶς ἀργικῶς, καθηκόντως, καὶ ἐξόχως Μεσίτης· οἱ Ἅγιοι εἶναι μόνον πλῆγως καὶ δευτεραίως μεσῖται. Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ μεσιτεία μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα, τῆς Παναγρᾶντος Παρθένου καὶ τῶν Ἁγίων μᾶς εἶναι ὀφέλιμος.

«Ὅχι πῶς ἡ μεσιτεία τοῦ Χριστοῦ νὰ μὴν εἶναι ἱκανὴ διὰ τὴν σωτηρίαν μας καὶ διὰ κάθε μας ἀνάγκην, ἀλλὰ, διὰ νὰ καταπραῖνον τὴν δογὴν του καὶ νὰ μᾶς ἀξιώτουσι τῆς μεσιτείας του. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ αὐτὴν καὶ ἡ μεσιτεία τῶν Ἁγίων εἶναι ἀνωσελής. Ὅθεν, ἡ τιμὴ καὶ τὸ σέβασμα, ὅπου ἀποδίδομεν πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τοὺς Ἁγίους, δὲν κάμνει καμμίαν ἀτιμίαν εἰς τὸν Χριστὸν ἢ εἰς τὴν μεσιτείαν του, μάλιστα μὲ αὐτὴν περισσότερο τὸν τιμοῦμεν. Ὅς καὶ ἡ ἀγάπη ὅπου ἔχομεν πρὸς τὸν πλῆσιον μας, ὄχι μόνον δὲν βλάπτει πῶς τὴν ἀγάπην ὅπου γεμιστοῦμεν πρὸς τὸν Θεόν, μάλιστα περισσότερο τὴν αὐξάνει, ἐπειδὴ διὰ χάριν ἰδικὴν του τὸν ἀγαποῦμεν... εἰς ἓνα λόγον, ἡμεῖς μὲ τὸ σέβας τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων, κυρίως δοξάζομεν, τιμοῦμεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν Θεόν, κατὰ τὴν προσταγὴν ὅπου ὁ ἴδιος διὰ στόματος τοῦ φαλιωδοῦ μᾶς δίδει «Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ». (Ψαλμ. ρν').

(Συνεχίζεται)

† Ο ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Δ. ΛΩΛΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΚΟΛΛΕΓΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

[4]

VI

Ἄλλὰ ὑποχωροῦμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ παρόν, εἰ-
μεθα ἄπιστοι καὶ συμφωνοῦμεν μὲ τοὺς Strauss, Re-
nan καὶ λοιποὺς, ὅτι συνέβη πράγματι εἰς τὰς μυρο-
φόρους καὶ εἰς τὴν Μαγδαληνὴν, ὅπως αὐτοὶ ἰσχυρί-
ζονται. Ὅτι δηλ. ἦσαν ὑπερκαί, προκατειλημμένοι,
εὗρισκοντο ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῆς ὑποβολῆς καὶ ὅτι
ἐπαθον παραίσθησιν. Ἐχομεν συμμάχους εἰς τὴν στά-
σιν μας αὐτὴν καὶ τοὺς Ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι ὄχι
μόνον δὲν ἔδωσαν καμμίαν σημασίαν εἰς τοὺς λόγους
τῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς περιέπειζον θεωροῦντες τὴν εἰδη-
σιν περὶ Ἀναστάσεως ὡς παραλήρημα καὶ φαντασιο-
πληξίαν, «ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ
ρήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς»⁸⁰.

Ἐν τοιαύτῃ ἁμῶς περιπτώσει τὸ γεγονός τῆς Ἀ-
ναστάσεως δὲν ἐπεβλήθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰς
φαντασιοπλήκτους αὐτὰς γυναῖκας, διότι οἱ μαθηταὶ
ἀρνοῦνται σταθερὰ νὰ πιστεύσουν εἰς τὴν πληροφο-
ρίαν τῶν Μυροφόρων. Ἐπομένως ἄλλη πηγὴ ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς πίστιν εἰς τὴν Ἀνάστασιν καὶ ἄλλο τι ἔ-
καμεν αὐτοὺς νὰ πιστεύσουν καὶ ὄχι τῶν Μυροφόρων
ἢ πληροφορία⁸¹. Τοιοῦτοτρόπως ἁμῶς χάνουν οἱ ἀρ-
νηταὶ ἓνα σπουδαῖο ἐπιχείρημα κατὰ τῆς ἀναστά-
σεως, ὅτι ἐπεβλήθη αὕτη εἰς τοὺς Μαθητὰς ὑπὸ τῶν
Μυροφόρων, καὶ μεταβάλλεται κατ' ἀνάγκην ὑπὲρ
αὐτῆς.

Εἶναι δὲ ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἰσχυρισθῆ τις καὶ
διὰ τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι θὰ ὑπέστησαν καὶ ἐκεῖνοι
τὰ ἴδια μὲ τὰς γυναῖκας⁸². Διότι ἐκεῖνοι φοβισμένοι
καὶ ἀπηλιπισμένοι καὶ περιορισμένοι εἰς ἓνα σπῆτι
τῆς Ἱερουσαλὴμ περιμένον νὰ ἡσυχάσουν ὀλίγον τὰ
πράγματα καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν.
Δύο μάλιστα ἐκ τοῦ εἰρουτέρου κύκλου τῶν μαθητῶν
ἤδη ἀνεχώρησαν μὲ τὸ μικρὸν παράπονον εἰς τὰ
χεῖλη «ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ»⁸³. Ὅταν δὲ πληροφοροῦνται
ἀπὸ τὰς γυναῖκας τὰ περὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ
σπεύδουν οἱ ἴδιοι εἰς τὸν τάφον ψάχνον, ἐρευνοῦν
καὶ πάλιν δὲν πείθονται, διότι «οὐδέπω ἤδεισαν τὰς
Γραφάς, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν»⁸⁴. Οἱ

ἄνθρωποι ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἀγράμματοι φαρᾶδες καὶ
δὲν εἶχαν τὸν καιρὸν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐδιάβασαν ποτὲ
τὴν Π. Διαθήκην, ἢ ὅποια προέλεγε τὴν ἀνάστασιν⁸⁵.
Αὐτὸ ἦτο ἔργον τῶν μορφωμένων, τῶν Ραββίνων⁸⁶.

Ἄλλὰ ἂν καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὰ καὶ
δὲν μᾶς πείθουν, τότε ἄς προσέξωμεν τὰ τελευταῖα
κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων. Ἐνταῦθα θὰ ἴδωμεν τὸν
Χριστὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν του κυριολεκτικῶς ἀ-
γωνιζόμενον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας νὰ πείσῃ τοὺς
μαθητὰς του, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι. Συνομιλεῖ,
συντρῶγει μαζὶ τῶν, τοὺς δείχνει τὰ τρυπημένα γέ-
ρια του, τὴν πληγωμένην πλευράν του, τοὺς νοθε-
τεῖ, τοὺς συμβουλεύει, κάμνει καὶ θαύματα διὰ νὰ
τοὺς πείσῃ. «Παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πα-
θεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσ-
σαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ»⁸⁷ γράφει χαρακτηριστικῶ-
τατα ὁ Λουκᾶς εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Καὶ
ἐκεῖνοι; Ὀλίγον πρὶν ἀναληθῆ ἀπ' αὐτοὺς, πείθον-
ται τέλος, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ διδάσκαλός τῶν ὁ σταυ-
ρωθεὶς, ταφεὶς καὶ ἀναστὰς καὶ περιχαρεὶς τὸν ἔρω-
τεῦν: «Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις
τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ»;⁸⁸ Ἦ τραγικὴ εἰρωνεία!
Ἐκεῖνος τοὺς ἐμιλεῖ περὶ ὀρανοῦ βασιλείας καὶ
ἐκεῖνοι ἀκόμη ἐλπίζουν τοῦλάχιστον τώρα μετὰ τὴν
ἀνάστασιν ἐπίγειον βασιλείαν!

λ η, ε. α. σελ. 1061), ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸν
ἐνοήσουν (Λουκ. 18,34: «καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνήκαν»).
Μετὰ τὴν ἀνάστασιν του ἕνεκα τῆς ἀνικανότητός τῶν νὰ
ἐνοήσουν τὰ συμβάντα τοὺς ἀποκαλεῖ «ἄνοήτους καὶ θρα-
δεῖς τῇ καρδίᾳ» (Λουκ. 24,25) καὶ ἀναγκάζεται νὰ τοὺς
ὑπενθυμίῃ ὅσα ἔπρεπε νὰ συμβῶν συμπῶνως πρὸς τὰς
Γραφάς (Λουκ. 24,44 ἐξ.). Χαρακτηριστικώτατα δὲ ὁ Λου-
κᾶς μᾶς περιγράφει τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν ἀγνοίαν τῶν Ἀ-
ποστόλων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πέτρου, ὁ ὅποιος «ἀναστὰς
ἔθραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ θρόνια
κεῖμενα μόνα καὶ ἀπήλθε πρὸς ἑαυτὸν θ α υ μ ᾶ ζ ω ν τ ὁ
γ ε γ ο ν ὁ ς» (Λκ. 24,12), μόνον δὲ «ὅτε ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν
[ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπέστησεν περὶ τούτου, μόνον τότε] ἐμνή-
σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο [περὶ τῆς ἀναστάσεώς
του] ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς» (Ἰωάν. 22).

85. Ὅχι ἢ προηγηθεῖσα πίστις τῶν μαθητῶν ἐδημι-
ούργησε τὰ κατὰ φαντασίαν δράματα καὶ φάσματα τῶν ἐμ-
φανίσεων τοῦ Χριστοῦ ἀλλ' ἔως τοῦναντίον, ἢ πραγματι-
κότης καὶ τὸ ἀναμφήριστον τῶν ἐμφανίσεων, διαλύσαντα
πᾶσαν ἀμφισβόλιαν καὶ ἀμφιταλάντευσιν, ἐγέννησεν ἐν αὐ-
τοῖς τὴν πίστιν. Ἀπόδειξις τοῦ πράγματος εἶναι ὅτι, κατὰ
τινας ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου, οἱ ἀπόστολοι ἐν τῇ ἰσχυρᾷ αὐ-
τῶν ἀμφισβόλιᾳ «ἐδόκουν πνεῖμα θεωρεῖν» (Λουκ. 24,37).
ἐνόμιζον, ὅτι βλέπουσιν ἐνώπιον αὐτῶν φάσμα καὶ ἐβίστα-
ζον νὰ πιστεύσωσιν, ἀκριβῶς δηλαδὴ τοῦναντίον ἐκεῖνον, τὸ
δοσοῦν ἰσχυρίζεται ὁ Renan». Γρ. Παπαμιχαήλ. Ἡ
Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ «Πάντατος», 1911, σελ. 245 ἐξ.

86. «Ἀρχὴ κοινοτάτων ἀνθρώπων—Γαλιλαῖοι, τελῶναι καὶ
ἀλιεῖς—, παιδεῖα καὶ μορφώσεως ἀραιαὶ ἀσημεῖαι, πτωχοὶ
καὶ ἀνίσχυροι...» Γρ. Παπαμιχαήλ. ὁ Ι. Χρ. ὡς ἱστο-
ρικὸν πρόσωπον, σελ. 2. Ἰδὲ καὶ Ε. Renan. Οἱ Ἀπόστο-
λοι, μν. μετ. σελ. 84, «Οἱ Γαλιλαῖοι ἦσαν οἱ ἀμαθέστατοι
τῶν κατακίων τῆς Παλαιστίνης καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ
ἐλογίζοντο μεταξὺ τῶν ἀπλοϊκωτέρων Γαλιλαίων».

87. Πράξ. 1,3.

88. Πράξ. 1,6.

80. Λουκ. 24,12.

81. Ἰδὲ Ε. L. Pruvot, μν. ε. σελ. 214 ἐξ.

82. Ἡ ὑποβολὴ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ δὲν εἶναι
δυνατὴ «ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσιν πᾶσα προϋπόθεσις καὶ πᾶσα
πρὸς τοῦτο κατάλληλος προδιάθεσις». Ι. Δ. Φραγκοῦλη,
ε. α. σελ. 1067.

83. Λουκ. 24,21. Πρβ. καὶ Ε. Pruvot, μν. ε. σελ.
214 ἐξ.

84. Ἰωάν. 20,9. Ὁ Ἰησοῦς πολλάκις κατὰ τὴν τριετή
μετὰ τῶν μαθητῶν του ἀναστροφὴν εἶπεν εἰς αὐτοὺς φα-
νερὰ καὶ συγκεκριμένα περὶ τῆς μελλούσης νὰ λάβῃ χώραν
ἀναστάσεώς του (Ματθ. 12,40. Μρκ. 10,34. Λουκ. 18,33.
Ἰωάν. 2,19-22. κ.ά. πρβ. καὶ Κ. Μσγγρ ἐ λ η, μν. ε. σελ.
46 ἐξ. Ε. Pruvot, μν. ε. σελ. 81 ἐξ. Ι. Δ. Φραγκοῦ-

VII

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατὰ τῆς ἀναστάσεως θεωρία τῶν Strauss, Renan κατὰ τὴν ὁποίαν ἠθέλησαν νὰ στηρίξουν εἰς τὰς μυροφόρους⁸⁹ ἐκείνας γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι δὴνῶμεν ἀπὸ τὴν θερμὴν ἀγάπην πρὸς τὸν νεκρὸν διδάσκαλον καὶ εὐεργέτην των, ἔτυγον τῆς ἐξαιρετικῆς εὐτυχίας νὰ μάθουν πρῶται ἐκ τοῦ στόματος τῶν ἀγγέλων τὴν ἀνάστασιν τοῦ προσφιλοῦς των Ἰησοῦ καὶ ἠτόχησαν αὐταὶ πρῶται νὰ ἴδουν αὐτὸν ἀναστάντα.

Ἐναντίον αὐτῶν ἐστράφησαν τὰ βέλη τῆς ἀρνήσεως καὶ ἐφόρτωσαν αὐτὰς μὲ πλῆθος κατηγοριῶν. Εἶπον αὐτὰς ὑστερικὰς καὶ φαντασιοπλήκτους καὶ δὲν δύνανται νὰ εἰς συγχωρηθῶσιν, διότι ἐπέβαλαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἕνα δλέθριον κατ' αὐτοὺς, ψεύδος τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐλπίζω ὅμως νὰ ἐδείξωμεν ἐπαρκῶς, ὅτι αἱ σχέσεις τῶν γυναικῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἦσαν ἐμάλωταται, σχέσεις ἀφωσιωμένων καὶ εὐγνωμόνων μαθητριῶν πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ εὐεργέτην των. Ὅτι ὁ εὐσεβὴς αὐτὸς κύκλος τῶν γυναικῶν ἀπετελεῖτο ἀπὸ τεθεραπευμένων καὶ υγιεῖς ποιῶντας καὶ διὰ ἀπὸ ὑστερικὰ καὶ νευροπαθῆ γύναια.

Τοῦτο ἀλλώστε εἶναι σύμφωνον καὶ πρὸς τὰ διδάγματα τῆς ψυχολογίας καὶ τῆς ἱατρικῆς, κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι δυνατὴ κάθε ψυχικὴ ἀκόμη καὶ σωματικὴ θεραπεία⁹⁰ διὰ τῆς ὑποβολῆς, ὅπως οἱ ἴδιοι θέλουν νὰ πιστεύουν ἐν προκειμένῳ διὰ τὰς μυροφόρους.

Κατόπιν ὄλων τούτων ἀρνούμεθα, ὅτι ἐπλανήθησαν αἱ μυροφόραι ἐκείναι γυναῖκες. Ἀρνούμεθα, ὅτι ἐπέβαλαν τὴν δῆθεν πλάνην των καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀρνούμεθα, ὅτι ἡ ἀνάστασις ὑπῆρξε μὴ ἀπλή ὑστερικὴ φαντασιοπληξία ὑπνωτισμένων γυναικῶν.

Πιστεύομεν ἀναθίτως, ὅτι αἱ μυροφόραι αὐταὶ γυναῖκες ἦσαν υγιεῖς καὶ εἶχον σώας τὰς φρένας των καὶ δὲν ἠπατήθησαν. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ ἀπόστολοι δὲν ἐπίστευσαν καθόλου εἰς τὴν πληροφορίαν τῶν γυναικῶν περὶ ἀναστάσεως, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπίστευσαν κατόπιν ἰδίας ἀδοξίας. Πιστεύομεν, ὅτι δὲν πιστεύομεν εἰς μίαν πλάνην. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἀνάστασις δὲν ὑπῆρξε ἀπλή φαντασιοπληξία νευροπαθῶν γυναικῶν. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἀνάστασις εἶναι γεγονός. Πιστεύομεν καὶ θὰ πιστεύομεν, πᾶρά τὰς ἀντιθέτους προσαρθείας, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀνέστη⁹¹.

[Τέλος]

⁸⁹ Ἡ ἐκκλησία τιμῶσα τὰς μυροφόρους ὤρισεν τὴν 6^η μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακὴν πρὸς τιμὴν των.

⁹⁰ Ν. Μ. ἀρ. η, μν. ε, σελ. 57 ἐξ.

⁹¹ Ὁρθῶς ὁ Λαοθέρος εἶπεν: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὤφειλε νὰ ἀναστῇ, ἵνα εἶναι βασιλεὺς αἰωνίως, διότι νεκρὸς δὲν δύναται νὰ βασιλεύῃ». Παρὰ Ε. Ρ. Π. ν. ο, μν. ε, σελ. 263. Ὁ δὲ Renan ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι τόσον ἰσχυρὰ ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῶν μετὰ τὸν θάνατόν του συμβάντων, ὥστε νὰ ἀποβαλῆ ἀθάνατος ἀκίβητος ἀντικατάστασις: «Mille fois plus vivant, mille fois plus aimé depuis ta mort que durant les jours de ton passage icibas, tu deviendras à tel point la pierre angulaire de l'humanité, qu'arra-

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Δαμασκηνοῦ συνήλθε, τὴν 15 Ἰαννουαρίου ἔξτους, εἰς συνέδριον τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ἵνα λάβῃ γνώσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μέχρι τοῦδε δρασεως του. Κατὰ τὴν συνέδριον ταύτην, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὰς ἐνεργείας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Ὄργανισμὸς προέβη πρὸς ἀνακούφισιν τῆς λαϊκῆς δυστυχίας καὶ ἀνέλυσε τὰ συντελεσθέντα εἰς ἕκαστον κλάδον περιθάλψεως.

Ἐκ τῆς Ἐκθέσεως ταύτης προκύπτει, ὅτι ὁ Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης ἐλόβε τὰ ἐξῆς μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς Παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἰδίᾳ τῆς προσχολικῆς: Ὁργάνωσε 79 παιδικὰ ἐστίας εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν μὲ 50.000 παιδιὰ καὶ 40 ἐστίας εἰς τὴν Πειραιᾶ μὲ 24.000 παιδιὰ προσχολικῆς ἡλικίας, 969 παιδιὰ ἐξωσχολικά, 842 ἐπιτόκους καὶ 2.703 θηλαζούσας μητέρας. Ἐπίσης, διὰ τῶν ἐνοριακῶν Παροριστημάτων, ἐπέτυχε νὰ προσκολληθῆ εἰς εὐπόρους οἰκογενείας διὰ τὸ μεσημβρινὸν φαγητὸν 1500 ἀπορρ. παιδιὰ. Ἐγκαινίασεν τὸν θεομὸν τῆς ἐπὶ πληρωμῇ τοποθετήσεως ἐγκαταλειμμένων καὶ ἀπροσμετρητῶν ὄρφανων καὶ πλησίον θετῶν μητέρων καὶ ἤρτισεν τὴν ὀργάνωσιν των «Σιτητῶν Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης», εἶδος μικρῶν ὄρφανοτροφιακῶν ἀσύλων πρὸς περὶ θάλψιν καὶ διαπαιδαγώγησιν ὄρφανῶν παιδιῶν ἀνευ οὐδενὸς προστάτου, ἔχομε διανομὰς τροφίμων καὶ ταλλήλων διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἰς δεκάδας χιλιάδων παιδιῶν καὶ καθώρισεν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν διὰ τὴν παροχὴν τροφῆς εἰς βρέφη μέχρι 2 ἐτῶν.

Εἰς τὸν κλάδον τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως, ἡ δρασὶς τοῦ Ε.Ο.Χ.Α. ἐμφανίζεται ἐξαιρετικῶς γόνιμος, 25.500 ἄρρωστοι, εἰς Ἀθήνας μόνον, εἴχον ἱατρικὴν περιθάλψιν δωρεάν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, 1,600 ἐξητάσθησαν ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἱατρῶν, μερίμνη καὶ δαπάνη τῶν ἐνοριακῶν Παραρ

cher ton nom de ce monde serait l'ébranler jusqu'aux fondements», (Vie de Jésus p. 270). Πρὸς καὶ Ἀρχ. Ε. Ἀντωνιάδου, Αἱ ἐρευναὶ τῆς Κ. Διαθήκης, Ἐπιστ. Ἐπετηρὴς τῆς Θεολογ. Σχολῆς 1935—36, σελ. 53: «Παρὰ πᾶσαν τὴν ποικιλίαν τῶν περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐκδοχῶν, μαρτυρουσῶν τρανῶς τὸ καθύστατον, γενικὸν καὶ ἀμείωτον ἐνδιαφέρον, ὅπερ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ προκαλεῖ καὶ παρ' αὐτοῖς εἰς ταῖς ἐξωθεολογικοῖς καὶ ἐξωεκκλησιαστικοῖς κύκλοις καὶ παρὰ πᾶσας τὰς ἀποπειράς πρὸς ἀρνήσιν τῆς ἱστορικότητος αὐτοῦ, ὁ Ἰησοῦς παραμένει πάντοτε ἕδρατος καὶ ἀκλόνητος, ὡς ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὡς κέντρον τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ μυστήριον τῆς προσωπικότητός του δύναται παρὰ διαφόρων διαφόρων νὰ ἐρμηνευθῆ, ἀλλ' ἡ ἀγαθοποιὸς δύναμις τοῦ ἔργου του παρ' οὐδενὸς ν' ἀμφισβητηθῆ. Εἰς αὐτόν, ὡς πηγὴν τῆς ζωῆς, θὰ καταφεύγῃ πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης, ὁσῆκε νοσταλγῆ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα ἰδιαιτὰ καὶ παρ' αὐτοῦ, ὡς Σωτήρος καὶ λυτρωτοῦ, θὰ ἐξαιτῆται αὐτὴ πάντοτε τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν συνεχουσῶν αὐτὴν ἀναγκῶν καὶ τῶν κατατρυχόντων κακῶν».

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

*Αριθ. Πρωτ. 684
Διεκ. 683

*Αθήναι τῆ 10ῃ Ἰουνίου 1942

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱερόθεοι
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διαπέμποντες ὑμῖν τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην ταυτάριθμον καὶ ταυτόχρονον παραινετικὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαὸν ὑπὲρ τοῦ θεινοπαθοῦτος Ἐφημεριακοῦ Κλήρου προ-
τρεπόμεθα ὑμᾶς, ἵνα διατάξῃτε τὴν ἐπ' Ἐκκλησίας ἀνάγκωσιν αὐτῆς ἐν Κυριακῇ.

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαὸν.

Τέσσα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρις ὑμῖν εἶη καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πάντες, ὡς βίαιως, ἔχουεν ἄμεσον καὶ θλιβεράν ἀντίληψιν τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας συνεσώρευ-
σεν καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐπὶ τὴν φιλότιμην ἡμῶν Πατρίδα ὁ διεξαγόμενος σή-

τημάτων, 1,253 βαρέως ἀσθενεῖς διεκομισθήσαν εἰς Νοσοκομεῖα, 1,650 ἐπίτοκοι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Μαιευτήσιον. Σημαντικὸς ἀριθμὸς κλινῶν εἰς τὸ Θεραπευτήριον «Σωτηρία» ἔχει δεσμευθῆ ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Χ.Α. διὰ τὴν νοσηλείαν ἀπόρων φυματικῶν. Ἐπίσης εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς ἐχορηγήθησαν φάρμακα ἀξίας 1.500.000.

Εἰς τὸν κλάδον πυροχῆς ἐνδυναμῶν καὶ ἐργασίας, ἔχουεν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα. Ἐγορηγήθησαν ἐνδύματα ἀξίας ἄνω τῶν 70.000.000 εἰς 26.000 πρόσωπα. Ἐδόθη ἐργασία εἰς 7.000 ἀπόρους οὐαρτίας καὶ 18.000 ἀνέργους πλεκτίας, ἢ ἀμοιβὴ τῶν ὁποίων ἀνῆλθε διὰ τὸ πεντάμηνον εἰς 17.500.000 δραχμῶν.

Σημειωτέον, ὅτι καὶ διὰ τοὺς ἀπόρους τῶν ἐπαρχιῶν ἐμερίμνησεν ὁ Ε.Ο.Χ.Α., διαθέσας πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν διὰ τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν, ὑπὲρ τὰ 21.000.000 δραχμῶν.

Εἰς τὴν Ἐκθεσίν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νοιζέται ἐν τέλει ἡ ἀνάγκη τῆς χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἔργου τοῦ Ὄργανισμοῦ εἰς ὅσα ἀστικά ἐπαρχιακὰ κέντρα ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀπόρων λαϊκῶν τάξεων ἐμφανίζεται ὑπὸ μορφήν ἐπιτακτικὴν καὶ ἐπείγουσαν.

Μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἐκθεσίν τῶν πεποιγημένων, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Προπέτης τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Ζαβιτσιάνης, λυθὼν τὸν λόγον, ἠὲχαριστήσεν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τὸν Μακαριώτατον διὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις, ἐξέφρασε δὲ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν κ. κ. Συμβούλων διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ ἕπερ τῶν ἀπόρων λαϊκῶν τάξεων εἰς τὰς σημερινὰς δυσχερεστάτας στιγμὰς, διατυπώσας ἅμα τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ χριστιανικὸν καὶ ἔθνικόν τοῦτο ἔργον θὰ συνεχισθῆ με ἀκόμη εὐρύτερον ἀποτέλεσμα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

μερον πόλεμος, καὶ ὅλοι δοκιμάζουσι τὸς ἐξ αὐτοῦ τολαιπωρίας καὶ συμφορὰς, ἐπικαλούμενοι ἐν ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ τὴν ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ. Οὐδεμία κοινωνικὴ τάξις παρέμεινεν ἀμέτοχος τῆς δεινῆς οικονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία ἐνέστησεν εἰς τὸν κόσμον καὶ πάντες ἀντιμετωπίζουσι τὰς δυσχερείας τῆς διατροφῆς καὶ τῆς συντηρήσεως. Πρέπει ὅμως νὰ δηλογηθῆ, ὅτι ὄρισμένοι τινὲς κοινωνικαὶ τάξεις πλήττονται σήμερον ὑπὸ τῆς καταστάσεως δριμύτερον καὶ αἰσθάνονται ἄμεσώτερον τὰς συνεπείας τῶν παντοειδῶν στερησέων. Καὶ εἰς τὰς ταλαιπώρους ταύτας τάξεις συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ἱερός Ἐφημεριακὸς μας Κλήρος, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὰς σημερινὰς βιωτικὰς συνθήκας περιήλθεν εἰς κατὰστασιν αὐτόχρημα τραγικῆν. Αἱ βιωτικαὶ ἀνάγκαι τῶν Ἱερέων μας, αἱ πάντοτε καὶ κατὰ τὰς ὁμαλὰς συνθήκας ἐπιτακτικοὶ καὶ δύσκολοι, σήμερον ἔχουσι φθάσει εἰς κατάθλιψιν καὶ σημεῖον ἀφόρητον. Διότι οἱ μὲν εἰς χορῆμα ἀμειβόμενοι ἐξακολουθοῦσι, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνεπάρκειαν τῶν Ἱερῶν ναῶν, νὰ λαμβάνωσι τὸν γλίσχρον μισθὸν τῶν γιλιῶν καὶ δικτακοσιῶν δοχ. μηνιαίως, μὴ ἐπαρκούντα οὐδὲ διὰ τὴν διατροφὴν μίαν ἡμέραν, οἱ δὲ εἰς εἶδος δὲν κατορθώνουσι νὰ λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἐνοριῶν τῶν πάντοτε τοῦτον.

Ὅθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὑπομιμνήσκουσα εἰς ὑμᾶς τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας πάντοτε εὐσυνειδήτως προσέφερον ὁ Ἱ. Κλήρος πρὸς τὸ Ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν εὐσεβῆ λαόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐποχέρωσιν τῶν πιστῶν, ὅπως μὴ ἀφίσωσι τοὺς πνευματικὸς τῶν ποιμένων, τοὺς εὐλογοῦντας καὶ ἀγαλλόντας αὐτοὺς καὶ δεόμενους καθ' ἑκάστην ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Κύριον, ν' ἀποθάνωσι τῆς καίνης, ποιεῖται θερμότητῃ ἐκκλησίᾳ καὶ προτρέπεται καὶ συμβουλεῖται μητρικῶς πάντας ὅπως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτοῦ ἕκαστος, ἐκικειμένης τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς, προθύμως καὶ εὐχαριστῶς δώσῃ καὶ εἰς τὸν Ἱερέα τοῦ τὴν πρὸς τὸν Παντοδύτην Θεὸν δρωμένου-
μένην μερίδα τῆς εὐχαριστίας εἰς οἰονόμητε εἶδος ἐκαλλιέργησε καὶ παρήγαγεν, ἐν τῇ βεβαιότητι, ὅτι ὁ δίκαιος Θεὸς θὰ ἀνταποδώσῃ ἑκάστῳ ἐκατονταπλασίονα καὶ πλουσίαν θὰ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν προστασίαν Του.

Ἡ δὲ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ὑψίστου εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΤΚΗΝΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΠΟΛΥΑΝΗΣ Ε ΡΙΑΚΙΕΙΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ

† Ο ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΥΚΡΗΤΙΟΣ

† Ο ΕΥΡΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΕΚΙΝΑ

† Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ Ε ΑΓΙΑΣΙΑΣ ΘΕΟΚΛΑΥΤΟΣ

† Ο ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ο ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ Ε ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ο Ἀρχιερατικὸς

Μετὰ ΠΟΥΚΡΗΤΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΙΑΝΗΣ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΩΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Την 3 Ιουνίου απεβίωσε, μετά μακράν νόσον, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Αργολίδος Ιεροθέος. Η κηδεία του μεταστάτος Ιεράρχου έγινε την επομένην εν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, παρέστησαν δὲ κατ' αὐτήν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Σύνοδοι καὶ οἱ παρεπιδημούντες ἐνταῦθα Μητροπολίται, ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ πλῆθος λαοῦ. Τῆς κηδείας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δαμασκηνός, εἰπὼν ἅμα καὶ τὸν ἐπικήδειον καὶ ἐξάρας διὰ φράσεων, παλλομένων ἐκ συγκινήσεως, τὴν ἐξαιρετον ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Ἱεράρχου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. Ὁ ἀειμνήστος Ἱεράρχης ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1887 εἰς Δεσφίνας. Εἰς ἡλικίαν δωδεκα ἐτῶν εἰσήχθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Παρνασσίδος. Ἐκτοτε ἡ ἐν τῷ Ἱερατεῖ ἑξέλιξις του ὑπῆρξε ταχεῖα καὶ ἀνάλογος πρὸς τὰς πνευματικὰς του ἀρετὰς καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα ἡθους, χαρακτῆρος, εὐθύτητος καὶ πρᾶσιτος χριστιανικῆς. Ἐν ἔτει 1912, λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας, μετὰ λαμπρὰς σπουδᾶς, διακριθὴ Ἱεροκήρυξ, μετὰ δύο δὲ ἔτη Β' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρ' ἧ ὑπῆρέτησεν ἐπὶ πέντε περίπτου ἔτη μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας. Ἐν 1919 ἐξελέγη βοηθὸς Ἐπίσκοπος ὑπὸ τον τίτλον τοῦ Ἐπισκόπου τῆς παλαιῆ ποτὲ λαμπρᾶς Ἐπισκοπῆς Ταλαντίου. Πέντε ἔτη βραδύτερον, ἐξελέγη Μητροπολίτης Αργολίδος καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ ἐνεργῷ ποιμαντορίᾳ μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1939, ὁπότε καὶ ἀπεχώρησε διὰ λόγους ὑγείας.

Εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας παρατηρήσεως, ὅτι ὁ αἰσιδύμος Ἱεράρχης, εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς του δράσεως, ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν καὶ ἀναπτύξεν ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι δεόντως ἐξαιμῶντο. Τὸ ἐπιστέγασμα ὁμως τῆς δράσεώς του ὑπῆρξεν ἡ δεκαεπενταετής ποιμαντορία του, ἡ ὁποῖα τὸν ἀνεδείξεν εἰς τὴν πρῶτην γραμμὴν των Προϊμένων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἐπέβαλεν εἰς τὸν κοινὸν σεβασμὸν. Ἡ κοινωνικὴ μάστις δράσιν του διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεδῶν τῆς παροικίας του, διὰ τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῆς φιλανθρωπίας καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν πνευματικῶν του τέκνων, τὸν ἀναδεικνύει ὡς ἓνα ἐκ τῶν πλέον ἐμπνευσμένων συγχρόνων Ἱεραρχῶν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ στερεώσις καὶ περισσῶς τοῦ μέχρι προ ὀλίγου ἀκόμη ἐτῶν ἐτοιμορροποῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ναυπλίου, ὁ ὁποῖος εἶναι κερμῆλιον καλλιτεχνικὸν ἅμα καὶ ἱστορικόν, ἡ ἀνάγεσις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου καὶ ἡ ἰδρυσις τοῦ λαϊκοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίου. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος εὐρίσκειται ἐν πλήρει δικαίῳ, βεβαίῶν, ἐν τῷ ὑπερόχῳ ἐπικηδεῖν του λόγῳ πρὸς τὸν ἐκλιπόντα, ὅτι «ἡ ἱστορία θ' ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔργον του τὴν ἀνάλογον μερίδα ἐπαίνου καὶ τιμῆς».

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΡΑΣ

Τὴν 15 Ἰουνίου ἐγένετο ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Θήρας Θεοφιλεστάτου Σπυριδωνοῦ Ἐρμογένους ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Δαμασκηνοῦ, συμπαρασταουμένου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου κ. Φιλαρέτου, Νικοπόλεως καὶ Πρε-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

I. Μετὰ τὴν διὰ νόμου αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν, αἱ συνδρομαὶ τῆς «Ἐκκλησίας» ὠρίσθησαν ὑπὸ τῆς Διευθυνούσης Ἐπιτροπείας ὡς ἑξῆς διὰ τὸ ἔτος 1942 :

- 1. Ἱε. οἱ Ναοὶ ἐδρῶν Μητροπόλεων δρ. 300
- 2. » » Περιφερείας » 200
- 3. Ἱεραὶ Μοναὶ » 400
- 4. Κληρικοὶ καὶ ἰδιῶται » 200
- 5. Προκηρύξεις κατὰ δημοσίουςιν » 400

II. Ὅσοι ἀπέστειλαν συνδρομὴν μικροτέραν τῆς ἀνωτέρω, ὀφείλουσιν ν' ἀποστείλουν τὸ συμπληρωματικὸν ποσὸν τὸ ταχύτερον.

III. Πᾶν ἔμβασμα, ἐπιστολαὶ καὶ δημοσιεύματα δέον ν' ἀποστέλλωνται μόνον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία», ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου αὐτῆς. [Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Ἐκκλησίας»]

βέξης κ. Ἀνδρέου καὶ Ναυπακτίας κ. Γερμανοῦ.

Ὁ ὑποψήφιος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ὁμολογήσας τὰς εὐδύναι καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος, δι' οὗ τὸν ἐτίμησεν ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν τῇ ἀντιφώνησει αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς τὸν χειροτονούμενον Μητροπολίτην ὑψηλὰς ὑποθήκας, διαγράφας ἀδρόως τὴν ἀποστολὴν τῶν Προϊμένων τῆς Ἐκκλησίας ἰδίᾳ κατὰ τὰς παρούσας δυσχερεῖς στιγμὰς τοῦ ἔθνους.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. Ὁ νέος Μητροπολίτης Θήρας κ. Σπυριδων (Ἀνδρέου Ἐρμογένης) ἐγεννήθη εἰς τὸ χωριὸν Αἰτωλικὸν (Ἀκαρνανίας) καὶ ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ Μητροπολίτῃ Πατρῶν Ἱεροθέῳ. Κέκτηται πτυχίον Θεολογίας καὶ Πτυχίον Διδακκαλίου Μέσης Ἐκπαίδευσως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Θήρας ἔχει διφυῆ δράσιν ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ πεδίου: Πρῶτον, ὡς καθηγητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τριακονταεταίαν καὶ πλέον εἰς ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια σχολεῖα. Δεύτερον, ὡς Ἱεροκήρυξ, Ἐφημέριος καὶ ὀργανωτὴς Κατηχητικῶν Σχολείων, ἐπιδείξας, εἰς πάσας τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις του, πλήρη ἐπαρκειαν, ἱεραρχεῖαν ἡθους καὶ ὑγιᾶ πίστιν. Οἱ Ἱεράρχαι, παρ' οἷς ἐθήτευσεν, ὡς ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Προκόπου καὶ Λαρίσης κ. Δωροθέου ἐπιστολοῖσαν τὰς ἐν τῇ Ἱερατικῇ διακονίᾳ ἀναπτυχθείσας ἀρετὰς τοῦ νέου Ἱεράρχου.

Ὁριμος εἰς πείραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν πραγμάτων καὶ ἐγκρατὴς μαθήσεως ὁ νέος Μητροπολίτης Θήρας παρέχει πάντα τὰ ἐχέγγυα μίᾳ ποιμαντορίας πεφαιτισμένης καὶ γονίμου εἰς ἔργα καλά, ἀνταξίας δὲ τῶν δυσχερῶν στιγμῶν, ὑπο τὰς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία ἐνεπιστευσῆ εἰς αὐτὸν τὴν διαποίμανσιν τῆς πολλαπλῶς δοκιμαζομένης παροικίας του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

I. Ἐχορηγήθησαν ἄδειαι: α) Εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Οἰκίλου καὶ Γυθείου κ. Χρυσοστόμον καὶ Ναυπακτίας κ. Γερμανὸν πεννημέρας, εἰς δὲ τὸν Συνοδικὸν Σύνοδρον Σεβ: μητροπολιτὴν Καλαβρύτων κ. Θεόκλητον δεκαπενθήμερος ἀπὸ τῶν συνοδικῶν του καθηκόντων β) Εἰς τὸν ἱεροκρηκυ τῆς Ἱ. Μ. Γρεβενῶν Ἀρχιμανδρίτην Ἰωακείμ Δουλιαν μηνιαία.

II. Διὰ Διαταγμάτων: α') Διακριθὴ Προτοσύγκελλος παρὰ τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρι-

στοφόρος Ἀλεξανδρόπουλος· β) Διορίσθη ὑπάλληλος παρά τῆ Ἱ. Συνόδῳ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Σταθάτος, τῶς ἱεροκλήριε παρά τῆ Ἱ. Μ. Φωκίδος· γ) Προήχθη εἰς γραφεὰ α' τάξεως ὁ παρά τῆ Ἱ. Μ. Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας γραφεὺς Νικόλαος Σορῶτος.

111. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 9 Ἰουνίου ἐ.ε., προσέβη εἰς τὴν πλῆρωσιν τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1300 τῆς 1)4)1942 Ν. Δ. ἀνασταθεῖσης Ἱ. Μητροπόλεως Θήρας, προτείνασα μὲν, ψήφοις κανονικαῖς, τοὺς Παν. Ἀρχιμανδρίτας Σπυρίδωνα Ἐρμογένην, Ἐμμανουὴλ Καρπάθιον καὶ Ἀνανίαν Μάνον, ἐκλέξασα δ' ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, διὰ μουσικῆς ψηφοφορίας, τὸν Παν. Ἀρχιμανδρίτην Σπυρίδωνα Ἐρμογένην κατασταθέντα οὗτω Μητροπολίτην τῆς Ἁγιοτάτης Μητροπόλεως Θήρας. Ἡ τελετὴ τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ἐτελέσθη ἐν τῷ ὡς ἄνω Ἱερῷ Ναῷ τὴν 11 Ἰουνίου 1942.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Θεραπευμάτων ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ζινῶ, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς ἀκρόασιν δὲ πλείστας ἐπιτροπᾶς, καθηγητᾶς Πανεπιστημίου, ἄλλους ἀνωτάτους δημοσίους λειτουργοὺς, ἐπιστήμονας καὶ πολίτας.

— Τὴν 17 Μαΐου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐξαιτίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη, ἄλλοτε Πρωθυπουργοῦ, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸ τελεσθὲν ἐν τῷ Δ' Νεκροταφείῳ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

— Τὴν 20 Μαΐου, κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος, κατέβηθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, εἰπὼν ἅμα ἐπίκαιρον πανηγυρικὸν τῆς ἑορτῆς. Τῇ ἐπαύριον, 21 Ἰδίου, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου—Ὀμονοίας Ἀθηνῶν, κηρύξας ἅμα ἐπικαιρῶς.

— Τὴν 24 Μαΐου, Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἀναγνώσας τὰς εὐχὰς τῆς γονυκλισίας.

— Τὴν 31 Μαΐου, Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κυλλινέας, κηρύξας ἅμα τὸν θείον λόγον. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐχειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν ἱεροδιάκονον Στέφανον Μαντακούνην, πτυχ. θεολογίας.

— Προήδρευσε τῶν συνεδριῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ΟΔΕΠ, ΤΑΚΕ, Οἴκου Τυφλῶν, Σιβιριανίδεων Σχολῆς, Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἄλλων Ὁργανισμῶν καὶ εὐαγῶν Ἰδρυμάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐγγνώσθη, ὅτι ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Βιθυνουπόλεως Κωνσταντίνος Τῆς κηδείας προέστη ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βενιαμίν, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς παρ' Αὐτῷ Ἱερᾶς Συνόδου.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Διορίσθη β' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Θεολόγος Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Νάσκαρης ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος τοιοῦτου Ἀβερκίου Παλαδοπούλου διορισθέντος καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Θεσσαλονίκης.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΥΑΓΓΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Παρά τῇ Ἀσεί Θεραπευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Θερα-

πυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας συνεστήθη Γενικὴ Ἐπιθεώρησις τῶν Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν διορίσθη ὁ μέχρι τοῦδε καθηγητῆς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Ν. Παπαστεργίου.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐνίσχυσε τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ 12.000.000 δραχμῶν πρὸς κάλυψιν ἀμέσων καὶ ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν αὐτῆς.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πρόεδρος τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὸν νόμον εἶναι ὁ τακτικὸς ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ καὶ οὐχὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 ἐδ. 6 τοῦ νόμου 2200 διοριζόμενος ὡς Ἱεροκλήριε προσώριος ἐφημέριος.

ΔΩΡΕΑΙ

Αἱ οἰκογένειαι Γ. Χόρος καὶ Στεφάνη ἐδώρησαν εἰς τὸ Θεολογικὸν Σπουδαστήριον τοῦ Παναπιστημίου τὴν βιβλιοθήκην τοῦ αἰδιμίου πατρὸς τῶν μαθητῶν Ζήκου Ρώση καὶ τὰ ὑπολειπόμενα ἐκ τῶν ὀφθαλμικῶν αὐτοῦ. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐξέφρασε πρὸς τὰς ἐν λόγῳ οἰκογενείας τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΩΝ

(5)119) Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου—Ἱκαρίας

Κενωθεῖσης τῆς θέσεως τοῦ τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ταξιάρχων τῆς Κοινότητος Σπαθαριαίων Σάμου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν αὐτὴν ἕως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 παραγρ. β' τοῦ Α. Ν. 2200]1940 περὶ «Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁριζόμενα πιστοποιητικά, μεθ' ἃ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Διμένι Βαθέος Σάμου τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1942.
† Ὁ Σάμος καὶ Ἱκαρίας Βιρηνάτος

(6)125) Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Συνωδᾶ τῷ ἀρθρῳ 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200]1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ὡς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν, πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν συμπληρωσὴν τῆς χηρευούσης θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Πέρραινη τ.δ. Θεραπῶν. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 30 Ἀπριλίου 1942. † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονύσιος.

(3)126) Ἱ. Μητρόπολις Πατρῶν

Προκειμένου νὰ προῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσὴν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἐν Πάτραις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Διονυσίου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ Α. Ν. 2200 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρ. 16 τοῦ Ν. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 586, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας προσόντα τοῦ ἐδαφ. 1γ' τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά αὐτῶν. Ἐν Πάτραις τῇ 2 Μαΐου 1942. † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος

(6)133) Ἐπειδὴ οὐδεὶς φέρων τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 ἐδ. 1α' τοῦ Α. Ν. 2200]10 ἀπαιτούμενα προσόντα ὑπέβαλεν ἡμῖν αἰτήσιν ὑποψηφιότητος διὰ τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ ἐν Πάτραις Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Βαρθολαῶ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάξεις τῆς 2 παρ. τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας προσόντα τοῦ ἐδ. 16' (Βασ. κατηγορίας) ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὁριζόμενων πιστοποιητικῶν. Ἐν Πάτραις τῇ 27 Μαΐου 1942.

† Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος

[6]127] **Ι. Μητρόπολις Φθιώτιδος**

Χηρευούσης τῆς θέσεως τακτικῆς ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Πρωτοτέρου προσκαλούμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200 περὶ Ἱ. Ναῶν ὁριζόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Λαμίας τῇ 16 Ἀπριλίου 1942.

† Ὁ Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος

[6]128] **Ι. Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης**

Χηρευούσης τῆς ἐνορίας Σουμάσι, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτησὶν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακλήρουσιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1942.

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἀνδρέας

[6]129] **Ι. Μητρόπολις Ἑλείας**

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47, 48 καὶ 63 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Ἀναγκ. Νόμου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμῶντας νὰ ἱερατεύσωσιν, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48, τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά προσόντων αὐτῶν, ὡς καὶ πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίου ἐφημερίου τῆς χηρευούσης θέσεως τῆς ἐνορίας Ἀγ. Ἰωάννου Ἀμαλιάδος, ὡς καὶ ὑποψηφίου Διακόνου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Νικολάου Λούκα καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Ἀθανασίου τῆς πόλεως Μοργα. Ἐν Μοργα τῇ 15 Μαΐου 1942.

† Ὁ Ἑλείας Ἀντώνιος

[6]130] **Ι. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας**

Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 46 παρ. 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200) 1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προκειμένου ν' ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι διὰ τὰς ἀρτί κενωθείσας ἐνορίας τῶν ἐν Μαργαλα Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου καὶ Μάρκη Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Τιμίου Δαζάρου, προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικά προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατεύσωσιν ἐν αὐταῖς, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὁριζόμενα προσόντα. Τρίπολις τῇ 20 Μαΐου 1942 † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανὸς

[6]131] **Ι. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φανηλων**

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρευούσαν θέσιν ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ζερετάϊου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὁριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν προκειμένου ἵνα προδῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν. Ἐν Καρδίττῃ τῇ 18 Μαΐου 1942.

† Ὁ Θεσσαλίας καὶ Φανηλων Ἰεζεκιήλ

[6]144] Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200) «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς χηρευούσας θέσεις ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν τῶν χωρίων 1) Δαζαρόποδας καὶ 2) Κουκλόμπας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον υποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου

ὁριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν προκειμένου ἵνα προδῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἄνω ἐνορίας. Ἐν Καρδίττῃ τῇ 12ῃ Ἰουνίου 1942

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἰεζεκιήλ

[6]132] **Ι. Μητρόπολις Ναυπакτίας καὶ Εὐρυτανίας**

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικά προσόντα ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν χηρευούσων ἐνοριῶν Τερψιθέας καὶ Τριδένδρου.

Ἐν Ναυπάκτῃ τῇ 26 Μαΐου 1941.

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Γερμανὸς

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως 1) ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Πόδου—Ναυπακτίας καὶ 2) διακόνου τῆς ἐνορίας Δορβιτσιᾶς—Ναυπακτίας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 2200)1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικά πιστοποιητικά. Ἐν Ναυπάκτῃ τῇ 15 Ἰουνίου 1942.

[6]145] † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Γερμανὸς

[6]134] **Ι. Μητρόπολις Αἰτωλίας**

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ ὑπ' ἀρ. 2200)40 Α. Ν. «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 586)41 Ν. Δ. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτέρω Νόμου», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἐνοριῶν Βαλμάδος καὶ Μπαυκάς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων πιστοποιητικῶν. Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 28 Μαΐου 1942.

† Ὁ Αἰτωλίας Ἰερόθεος

[6]135] **Ι. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν**

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Ἀχελινιάδος, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 τοῦ 1940 ἔτους «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὁριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικά πιστοποιητικά. Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1942

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

[6]136] **Ι. Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας**

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 48 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» 2200)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὅπως υποβάλλωσιν ἐντὸς μηνὸς τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά καθὼς καὶ πιστοποιητικῶν τοῦ Ὑφυπουργείου Ἰημοσίας Ἀσφαλείας καὶ κοινωνικῶν φρονημάτων αὐτῶν προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίων Ἱερῶν τῶν χηρευούσων ἐνοριῶν τῶν Ἱ. Ναῶν Ταξιαρχῶν Ἀλφειοῦσης, Ἀγ.

Δημητρίου Λαδικού, Προφήτου 'Ηλιοῦ Μύρου και 'Αγίου Πανταλεήμονος Βάλτας. 'Εν Κυπριασίᾳ τῆ 5 'Ιουνίου 1942

† 'Ο Τριφυλλίας και 'Ολυμπίας 'Ανθιμος

(6)137) **Ι. Μητρόπολις 'Υδρας, Σπετσῶν και Αιγίνης**

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς καιμένας διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν και ἐφημερίων» 'Αναγκ. Νόμου 2200 τοῦ 1940, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω Νόμον προσόντα (ἄρθρον 47 § 1 ἐδάφιον β') και ἐπιθυμούντας ἵνα ἱερατεύσωσιν εἰς τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Πόρῳ Τροιζηνίας ἱ. ναοῦ τοῦ 'Αγίου Γεωργίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παρουσίας δημοσιεύσεως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Νόμου και τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 979)1942 Ν. Δ)τος ὀριζομένων πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους. 'Εν 'Υδρᾷ τῆ 27ῃ Μαΐου 1942

† 'Ο 'Υδρας, Σπετσῶν και Αιγίνης Προκόπιος

(6)138) 'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς καιμένας διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν και ἐφημερίων» 'Αναγκ. Νόμου 2200 τοῦ 1940 προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω Νόμον προσόντα, ἵνα ἱερατεύσωσιν εἰς τὸν ἐν Γαλατῇ Τροιζηνίας ἱ. ναὸν τοῦ 'Αγίου Νικολαοῦ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παρουσίας δημοσιεύσεως, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Νόμου και τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 979)1942 Ν. Δ)τος ὀριζομένων πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους. 'Εν 'Υδρᾷ τῆ 30ῃ Μαΐου 1942.

† 'Ο 'Υδρας, Σπετσῶν και Αιγίνης Προκόπιος

(6)139) 'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς καιμένας διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν και ἐφημερίων» 'Αναγκ. Νόμου 2200 τοῦ 1940, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω Νόμον προσόντα, ἵνα ἱερατεύσωσιν εἰς τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις 1) τοῦ ἐν Ἀσωμάτοις-Αιγίνης ἱ. ναοῦ τῶν Ἀσωμάτων, 2) τοῦ ἐν Λιμεναριτίς Ἀγκρισίου-Αιγίνης ἱ. ναοῦ 'Αγίας Κυριακῆς, 3) τοῦ ἐν Λαλαζ-Τροιζηνίας ἱ. ναοῦ τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, 4) τοῦ ἐν Σερμησίᾳ Ἐρμιονίδος ἱ. ναοῦ Ἐθαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου και 5) τοῦ ἐν Βρωμιολίμνῃ Μεθάνων ἱ. ναοῦ τοῦ 'Αγίου Χαράλαμπος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παρουσίας δημοσιεύσεως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Νόμου και τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 979)1942 Ν. Δ)τος ὀριζομένων πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους. 'Εν 'Υδρᾷ τῆ 30 Μαΐου 1942

† 'Ο 'Υδρας, Σπετσῶν και Αιγίνης Προκόπιος

'Εχοντες ὑπ. ὄψει τὰς καιμένας διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν και ἐφημερίων» 'Αναγκ. Νόμου 2200 τοῦ 1940, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω Νόμον προσόντα, ἵνα ἱερατεύσωσιν εἰς τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Βαλαρίῳ Τροιζηνίας ἱ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Νόμου και τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 979)1942 Ν. Δ)τος ὀριζομένων πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους. 'Εν 'Υδρᾷ τῆ 5 'Ιουνίου 1942.

(6)143) † 'Ο 'Υδρας Σπετσῶν και Αιγίνης Προκόπιος

(6)140) **Ι. Μητρόπολις Γρεβενῶν**

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 2200 «περὶ 'Ιερῶν Ναῶν και 'Εφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσιν τὴν κενὴν 'Εφημεριακὴν θέσιν τῆς ἐνορίας τῶν 'Αγίων Ταξιαρχῶν τοῦ χωρίου Χρωμίου τῆς ἡμετέρας 'Επαρχίας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς 'Ιεραῆς Μητροπόλεως ἡμῶν τὰ σχετικά δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. 'Εν Γρεβενοῖς τῆ 29ῃ Μαΐου 1942

† 'Ο Γρεβενῶν Γεράσιος

(6)141) **Ι. Μητρόπολις Ἀργολίδος**

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 46-48 τοῦ Α.Ν. 2200)40 «περὶ 'Ιερῶν Ναῶν και 'Εφημερίων» προσκαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν προσοντούχων βουλομένοι ν' ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι πρὸς κατάληψιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) 'Αγ. Γεωργίου Γιαννουλαϊκῶν, 2) 'Αγ. Δημητρίου Μύλων, και 3) 'Αγίας Μαρίνης Νέου Ροῖνοῦ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν τὰ νόμιμα δικαιολογητικὰ τῶν. 'Εν Ναυπλίῳ τῆ 11ῃ 'Ιουνίου 1942.

† 'Ο Ἀργολίδος 'Ιωάννης

(6)142) **Ι. Μητρόπολις Ἀττικῆς και Μεγαρίδος**

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν τῆς κενῆς ὀργανικῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἐν Κορωπίῳ 'Ι. Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «Περὶ Ναῶν και ἐφημερίων» ὡς και τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 586 π. ε. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως» τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικά πιστοποιητικὰ. 'Εν Κηφισίᾳ τῆ 15 'Ιουνίου 1942

† 'Ο Ἀττικῆς και Μεγαρίδος 'Ιάκωβος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΑΡ. 19 ΤΗΛ. 33-016

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία
† 'Ο Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, Πρόεδρος
† 'Ο Μεσσηνίας ΠΟΥΚΑΡΙΩΣ
† 'Ο Θεσσαλιώτιδος ΙΩΖΕΚΙΝΑ

ΝΕΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1942

1. 'Ιερῶν Ναῶν ἑδρῶν Μητροπόλεων δραχμαὶ	300
2. » » περιφερειᾶς	200
3. » » Μονῶν	400
4. Συνδρομητῶν πάσης ἰδιότητος . . .	200
5. Τιμὴ καταχωρήσεων κατὰ δημοσί- ευσιν	400

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ ἀποστείλαντες συνδρομὴν διὰ τὸ 1942 μικροῦσαν ἀπὸ τὸ ὡς ἀνω ποσὸν δεόν νὰ ἀποστείλουν τὸ συμπλήρωμα, διότι, ἄλλως, θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀνευ ἄλλης τιμῆς εἰσβολῆσεως.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Γ. Ι. ΛΟΥΚΙΔΑΣ

'Εν Ἀθήναις τύποις «Φοῖνικας» Λεωνάτου 4